

KAIP TAPTI MUSULMONU

كيف تصبح مسلماً؟ باللغة الليتوانية

Autorius

Dr. Abd Ar-Rahman bin Abd Al-Kareem Ash-Sheha

د. عبد الرحمن بن عبد الكريم الشيحة

Vertė:

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

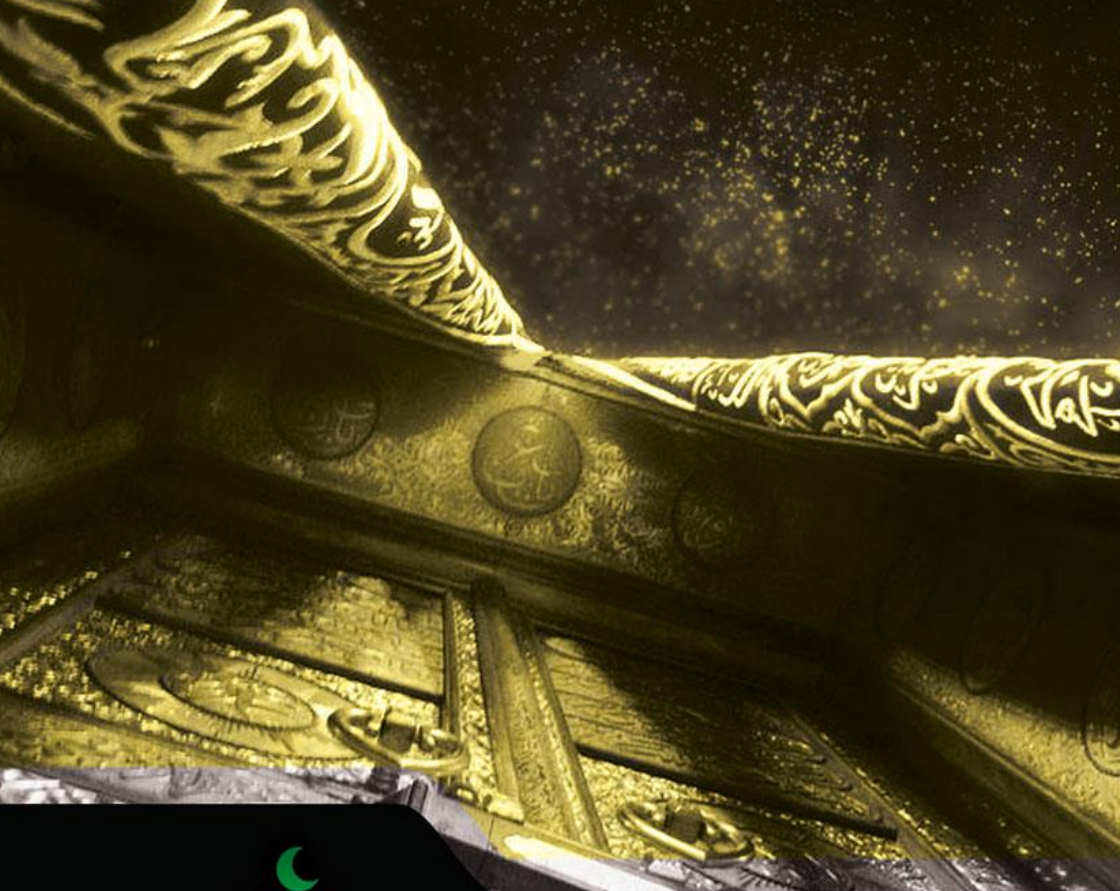
& Rasa Vaitiekūnaitė

Redagavo:

Agnė Stonkutė

www.islamland.com

ISLAM LAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM

KAIP TAPTI MUSULMONU

Ižanga

Vardan Allaho Ar-Rahman (Gailestingojo) Ar-Raheem (Maloningojo)!

Šlovė Allahui, pasaulių Viešpačiui, taika ir palaima mūsų
Pranašui Muchammedui,
jo šeimai ir visiems bendražygiams.

Knygelės pradžioje iš visos širdies noriu pasveikinti tave su ta malone, kurią tau suteikė Allahas. Jis tau dovanojo sekimą Tiesiu keliu ir sėkmę pažinus tikrąją religiją. Prašau Allaho, kad sustiprintų mane ir tave, ir visus musulmonus bendrai, šioje didžioje religijoje, iki pat susitikimo su Juo Teismo dieną!

Mano broli! Tikrasis musulmonas labiausiai džiaugiasi, kai nemusulmonas priima islamą. Musulmonas visiems žmonėms linki gėrio ir linki kiekvienam patirti dvasinę laimę ir moralinę ramybę dar žemiškajame gyvenime, kai gyvenama pagal kilniusius islamiškus principus. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Kas darė gera – vyras ar moteris – ir jie tikintys, Mes būtinai suteiksime jiems malonų palaimintą gyvenimą ir apdovanosime juos geriausiu už tai, ką jie darė.“ (Koranas, 16:97)¹

¹ Čia ir toliau skaičiai prie citatų iš Korano reiškia Korano skyriaus (*sūros*) ir eilutės (*ajos*) numerį. Korano vertimas atliktas, remiantis knyga „Koranas: literatūrinis prasių vertimas“ (vertė R. Jakubauskas, S.Geda, Vilnius: Kronta, 2010) (vert. past.).

Allahas papasakojo apie padėtį to žmogaus, neįtikėjusio Jį, ir tuo, ką Jis atsiuntė:

„O kas nusigręš nuo Manojų Priminimo, to iš tikrųjų laukia sunkus gyvenimas! Ir Prikėlimo dieną Mes atvesime jį aklą.“ Jie sakys: „Viešpatie, kam prikėlei mane aklą, juk anksčiau aš buvau regintis?“ Tars jam: „Pasielkavo tavo Mūsų ženklai, o tu užmiršdavai juos – taip ir nūnai liksi užmirštas.“ Taip Mes atlyginame tiems, kurie elgėsi nesaikingai ir netikėjo savo Viešpaties ženklais. O žinoma, Būsimojų gyvenimo kančios didesnės ir ilgesnės!“ (Koranas, 20:124-127)

Tikrasis musulmonas visiems žmonėms linki tikrosios laimės ir amžinosios palaimos Būsimajame gyvenime. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Iš tiesų tie, kurie patikėjo ir darė gerus darbus, jiems skirti Firdaus sodai Rojuje, - amžinai būdami ten ir nepageidauja sau, kad kas nors pasikeistų.“ (Koranas, 18:107-108)

Klausimas, iš tiesų, lemtingas: arba žmogus bus amžiams laimingas, arba amžiams nelaimingas. Nes tas, kuris mirė būdamas netikintis – lai Allahas mus nuo to apsaugo! - amžiams liks Ugnyje. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Iš tiesų tie iš Rašto žmonių ir daugiadivių, kurie nepatikėjo, atsidurs Pragaro Ugnyje, - amžinai būvantys ten. Jie – blogiausi iš sutvėrimų.“ (Koranas, 98:6)

Mano brangus broli! Iš tiesų tai didžiulė Allaho malonė ir pagerbimas, kad Jis nukreipė tave į islamą ir išgelbėjo tave nuo Ugnies! Daugybei žmonių nebuvo leista pažinti tikrosios religijos. O kita daugybė pažino tiesą, bet ja nepasėkė. Todėl šlovink Allahą, brangus broli, už šią sėkmę; už šią dieviškąją dovaną, kuria Jis tave apdovanojo ir nedavė jos kitiems

žmonėms! Prašau Aukščiausiojo sustiprinti mus šiame kelyje iki pat tos dienos, kai su Juo susitiksimė. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Jie prikaišioja tau, kad jie priėmė islamą. Sakyk: „Neprikaišiokit man to, kad priėmėt islamą. Tai Allahas suteikė jums malonę tuo, kad Jis vedė jus tiesiai į tikėjimą, jeigu jūs esate teisingi!“ (Koranas, 49:17)

Mums, žmonėms, ypatingai reikia Allaho. Aukščiausiasis sako:

„O žmonės, tai jūs, kuriems reikia Allaho, o Allahas - Turtingas, Šlovingas.“ (Koranas, 35:15)

Allahui Aukščiausiajam absoliučiai nieko nereikia. Jam neneša naudos mūsų garbinimas ir Jam nekenkia mūsų nepaklusnumas. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Jeigu jūs būsite netikintys, tai Allahui jūsų nereikia. Jis nepateisina Savo vergams netikėjimo, o jeigu jūs būsite dėkingi, tai Jis bus jums patenkintas.“ (Koranas, 39:7)

Allaho Pasiuntinys **„Allahas** pasakė: *kudsi chadise* ^{صَلَّىٰ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ} **Aukščiausiasis pasakė: „O Mano vergai! Uždraudžiau Sau neteisybę, ir uždraudžiau neteisybę jums. Tad nebūkite vieni kitiems neteisingi!**

O Mano vergai! Visi jūs pasiklydę, išskyrus tuos, kuriems parodžiau tiesų kelią, tad prašykite Manęs, kad nukreipčiau jus į tiesos kelią, ir Aš jus nukreipsiu!

O Mano vergai! Visi jūs alkstate, išskyrus tuos, kuriuos Aš pamaitinu. Tad prašykite Manęs maisto ir Aš jus pamaitinsiu!

² ^{صَلَّىٰ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ} – *Salla Allahu aleihi uas-sallam* – iš arabų kalbos, tebūnie jam taika ir Allaho palaima, sakoma kaskart paminėjus Pranašą Muchammedą ^{صَلَّىٰ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ} (vert.past.).

O Mano vergai! Visi jūs nuogi, išskyrus tuos, kuriuos aprenčiau. Tad prašykite Manęs jus aprengti, ir Aš jus aprensiu!

O Mano vergai! Jūs nuodėmiaujate dieną ir naktį, o Aš jums atleidžiu visas nuodėmes. Tad prašykite manęs atleidimo, ir Aš jums atleisiu (jūsų nuodėmes)!

O Mano vergai! Jūs niekada nesugebėsite Man pakenkti ar duoti Man naudos!

O Mano vergai! Jei pirmieji iš jūsų ir paskutiniai, žmonės ir džinai, būtų tokie dievobaimingi, kaip širdis paties dievobaimingiausiojo iš jūsų, tai niekuo nepapildytų Mano nuosavybės!

O Mano vergai! Jei pirmieji iš jūsų ir paskutiniai, žmonės ir džinai, būtų tokie nedori, kaip širdis paties nedoriausiojo iš jūsų, tai niekuo nesumažintų Mano nuosavybės!

O Mano vergai! Jei pirmieji iš jūsų ir paskutiniai, žmonės ir džinai, susirinktų į vieną vietą ir Manęs (ko nors) paprašytų, ir Aš kiekvienam duočiau tai, ko jis prašė – tai sumažintų mano nuosavybę tiek, kiek (vandens) sumažina į jūrą įmesta adata!

O Mano vergai! Iš tiesų, Aš suskaičiuosiu tik jūsų darbus, o paskui už juos pilnai atsiskaitysiu. Tad tas, kuris įgijo gėrį, tešlovina Allahą, o tas, kuris įgijo kažką kitą nei tai, tekaltina tik pats save!“³

Dr. Abd Ar-Rahman bin Abd Al-Kareem Ash-Sheha
info@islamland.com

³ Muslim (2577)

Kaip priimti islamą?

Islamo priėmimui ir tapimui musulmonu nereikia atlikti kokių nors sudėtingų apeigų arba neaiškių veiksmų kokiose nors konkrečiose vietose prieš konkrečius žmones. Nes islamas – tai tiesioginis, be jokių tarpininkų, ryšys tarp vergo ir jo Viešpaties. Norint tapti musulmonu, žmogui nereikia ypatingų pastangų ar apsisunkinimo. Tereikia ištarti paprastus, bet ypatingai svarbios reikšmės, žodžius. Šie žodžiai – islamo liudijimas. Tau reikia ištarti: „Liudiju, jog nėra dievybės, vertos garbinimo, išskyrus Allahą; ir liudiju, jog Muchammedas – Allaho vergas ir Jo Pasiuntinys.“ Šie žodžiai yra raktas į islamą. Juos ištarusysis privalo būti nesusijęs su jokia kita religija. Šitai paliudijęs žmogus įgyja visas teises ir pareigas, kurias turi likusieji musulmonai. Bet kokią gi prasmę turi šie didingi žodžiai?

Liudijimas „Nėra dievybės, vertos garbinimo, išskyrus Allahą“

Tai - viendievystės liudijimas. Vardan šių žodžių Allahas sukūrė visą būtį; dėl jų buvo sukurtas Rojus ir Pragaras. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Aš juk sukūriau džinus ir žmones tik tam, kad jie Mane garbintų.“ (Koranas, 51:56)

Viendievystė – tai visų pranašų ir pasiuntinių, tebūnie jiems visiems taika, kvietimas, pradedant Adomu, tebūnie jam taika, ir baigiant paskutiniu Pranašu ir Pasiuntiniu Muchammedu ﷺ. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Mes nesiuntėme nė vieno pasiuntinio iki tavęs, kuriam nebūtų apreikšta: „Nėra kitos dievybės, išskyrus Mane. Tad garbinkite Mane!“ (Koranas, 21:25)

Šių žodžių prasmė

□ Nėra kito šios būties Kūrėjo, išskyrus Allahą. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Toksai Allahas, jūsų Viešpats, - nėr dievybės, išskyrus Jį, - Kūrėjas kiekvieno daikto. Nusilenkite gi Jam! Iš tiesų Jis – kiekvieno daikto Laiduotojas!“ (Koranas, 6:102)

□ Nėra kito šios būties Valdytojo, išskyrus Allahą. Allahas Aukščiausiasis sako:

“Jam priklauso ir sukūrimas, ir valdžia. Palaimintas Allahas, pasaulių Viešpats!“ (Koranas, 7:54)

□ Nėra nieko, verto garbinimo, išskyrus Allahą. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O taip, juk Allahui priklauso ir tas, kas padangėse, ir tas, kas žemėje! O tie, kurie šalia Allaho garbina kitus dievus, jie paklūsta nuomonėms ir išsigalvoja, kas jiems patinka.“ (Koranas, 10:66)

□ Allahui priklauso visi tobulumo atributai ir Jam nebūdingi jokie trūkumai. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Allaho vardai gražiausi: šaukite Jį jais ir palikite tuos, kurie neigia Jo vardus. Bus jiems atlyginta už tai, ką jie išdarinėja!“ (Koranas, 7:180)

Šio liudijimo sąlygos

1 – **Žinojimas**, kad viskas, kas garbinama šalimais Allaho yra melaginga. Nėra nieko, teisėtai verto garbinimo, išskyrus Allahą. Tik Jis Vienintelis yra vertas, kad jam būtų skiriamas visų rūšių garbinimas: maldos, maldavimai, viltys, aukojimai, priesaikos ir t.t. Tas, kuris bent vienos rūšies garbinimą skyrė ne Allahui, išaukštindamas ir garbindamas ką nors kitą, atliko netikėjimo aktą, nepaisant to, kad jis yra ištaręs liudijimo žodžius.

2 – **Įsitikinimas** nesuderinamas su abejonėmis. Šį liudijimą ištaręs žmogus nė akimirkos neabejoja tuo, ką pasakė. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Tikintieji – tiktai tie, kurie patikėjo Allahą ir Jo Pasiuntiniu, paskui nepatyrė abejonių ir kovojo savo turtu ir savo sielomis Allaho kelyje. Jie - tikintieji (ištikimieji).“ (Koranas, 49:15)

3 – **Priėmimas** to, ką nurodo šis liudijimas, ir jo neatstūmimas. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Juk tie, kada jiems buvo sakoma: „Nėr dievybės, išskyrus Allahą!“ - aukštinosi.“ (Koranas, 37:35)

4 – **Paklusnumas ir veikimas** pagal šio liudijimo prasmę, vykdant Allaho įsakymus ir šalinantis to, ką Jis uždraudė. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O kas nuolankiai atgręžė savo veidą į Allahą ir kuria gėrį, tai įsitvėrė į patikimą atramą. Tik Allahas sprendžia visus reikalus.“ (Koranas, 31:22)

5 – **Teisingumas**. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Taria jie savo liežuviais tai, ko nėra jų širdyse.“ (Koranas, 48:11)

6 – **Nuoširdumas**. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O jiems gi buvo liepta tikrai garbinti Allahą, nuoširdžiai Jam tarnaujant.“ (Koranas, 98:5)

7 – **Meilė** Allahui ir Jo Pasiuntiniui ﷺ, o taipogi Jo teisingiesiems vergams. Meilė Allahui ir Jo Pasiuntiniui turėtų būti aukščiau visų kitų meilės rūšių, net jei tai prieštarauja žmogaus aistroms. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Sakyk: „Jeigu jūsų tėvai ir jūsų sūnūs, ir jūsų broliai, ir jūsų sutuoktiniai, ir jūsų šeima, ir nuosavybė, kurią įsigijote, ir prekyba, kurios sąstingio bijote, ir būstai, kuriuos jūs prigijote, mieliau jums nei Allahas ir Jo Pasiuntinys, ir kova Jo kelyje, tai laukite, kol ateis Allahas su Savo nuosprendžiu. O Allahas neveda pagedusios tautos!“ (Koranas, 9:24)

8 – **Įsitikinimas**, kad tik Allahas turi teisę leisti įstatymus: tiek dėl garbinimo, tiek ir dėl santykių; tiek valdovui, tiek ir visai visuomenei. Leisti arba drausti gali tik Allahas, Kuris viską išaiškino Savo Pasiuntiniui ﷺ. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Tad imkite tai, ką leido imti jums Pasiuntinys, ir šalinkitės to, ką jis jums uždraudė.“ (Koranas, 59:7)

Tikėjimo Allahą vaisiai

□ Liudijimo „Nėr dievybės, vertos garbinimo, išskyrus Allahą“ įgyvendinimas išveda žmogų iš vergų garbinimo į vergų Viešpaties garbinimą. Dėl kūrinių, kurie anksčiau buvo garbinami, kurių buvo bijoma ar kurių pagalbos buvo tikimasi, tampa nebereikalingi. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O jeigu tu jų paklausi: „Kas sukūrė padanges ir žemę?“ - jie tars: „Allahas“. Sakyk: „Ar matėte tuos, kurių jūs šaukiatės šalia Allaho, - jeigu panorės Allahas padaryti man bloga, ar jie išgelbės nuo Jo blogio? Arba, jeigu Jis

įsigeis suteikti man malonę, ar sugebės jie sulaikyti Jo malonę?“ Sakyk: „Užtenka man Allaho. Juo kliaunasi pasikliaunantys!“ (Koranas, 39:38)

□ Ramybė širdyje. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Tie, kurie patikėjo ir kurių širdys rimsta minint Allahą, - o taip! Be abejonės tik Allahą beminint rimsta širdys.“ (Koranas, 13:28)

□ Dvasinė ramybė. Sunkiomis akimirkomis žmogus žino, pas Ką ieškoti prieglobsčio. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O kada užklumpa jus jūroje nelaimė, palieka jus tie, kurių jūs šaukiatės be Jo; o kai Jis išgelbsti ir išveda į sausumą, jūs nesigrežiate. Iš tikrųjų žmogus yra nedėkingas!“ (Koranas, 17:67)

□ Dvasinė laimė, kurią patiria tikintis Allahą. Tikinčiojo tikslas yra patekti į Rojų. Ir tu matai, kaip jis stengiasi savo tikslą pasiekti, darydamas gerus darbus ir garbindamas Allahą. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Sakyk: „Iš tiesų malda mano ir pamaldumas mano, gyvenimas mano ir mirtis – pašvęsti Allahui, pasaulių Viešpačiui, Kuris neturi bendrininko. Taip man paliepta, ir aš – pirmas iš musulmonų (atsidavusiųjų).“ (Koranas, 6:162-163)

□ Vedimas ir sėkmė, kuriais Allahas apdovanoja Jį tikinčius. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Bet kokia neganda ištinka tik Allahui leidus. O kas patikėjo Allahą, to širdį Jis nukreips tiesiu keliu. Allahas žino apie kiekvieną daiktą!“ (Koranas, 64:11)

□ Meilė viskam, kas gera ir noras pasidalinti gėriu su kitais žmonėmis. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir kas padarė dulkės svorio gera, pamatys tai; ir kas padarė dulkės svorio bloga, pamatys tai.“ (Koranas, 99:7-8)

Pranašas ﷺ pasakė: **„Nurodžiusysis gėrį yra panašus į jį padariusįjį.“**⁴

Allahą tikintis žmogus privalo tikėti viskuo, ką Jis pranešė. Tai apima šiuos dalykus:

Tikėjimas angelais

Tikėjimas angelais reiškia tikėti, kad Allahas sukūrė daugybę angelų, kurių tikslų skaičių žino tik Jis Pats. Angelai yra slėpinių pasaulio dalis. Allahas juos sukūrė Savęs Paties garbinimui. Jie vykdo Jo įsakymus ir Jo valia ir pagal Jo lemtį stebi žmones, sergi šią visatą ir joje esančius tvarinius. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Niekada nei Mesijas, nei artimiausieji angelai nepasididžiuos būti Allaho vergais!“ (Koranas, 4:172)

Angelai yra perdavėjai tarp Allaho ir Jo pasiuntinių iš žmonijos. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Nusileido su juo (Koranu) Ištikimoji Dvasia (Gabrielius) (ir nuleido jį) į tavo širdį, kad taptum vienas iš perspėjančiųjų. Jis apreikštas arabų kalba aiškia.“ (Koranas, 26:193-195)

Angelai vykdo Allaho pavestas užduotis. Allahas Aukščiausiasis sako:

⁴ At-Tirmizi (2670)

„Jie bijo savo Viešpaties, kuris viršum jų, ir daro tai, kas jiems įsakyta.“ (Koranas, 16:50)

Angelai nėra nei Allaho bendrininkai, nei Jo vaikai. Priešingai, jie – tik Jo vergai, bet mes privalome juos gerbti ir mylėti. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Bet vis tiek kai kurie jų sako: „Prisiėmė Gailestingasis Sau kūdikį.“ Šlovė Jam! Jie gi (angelai) – garbingi vergai. Jie nekalba anksčiau Jo, ir pagal jo įsakymus veikia.“ (Koranas, 21:26-27)

Visą savo laiką angelai skiria Allaho garbinimui ir šlovinimui. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Jie šlovina Jį naktį ir dieną nepaliaudami.“ (Koranas, 21:20)

Angelai sukurti iš šviesos. Allaho Pasiuntinys ﷺ pasakė: **„Angelai sukurti iš šviesos, džinai – iš bedūmės liepsnos, o Adomas – iš to, apie ką mums buvo pranešta (t. y. iš molio).“**⁵

Nors angelai buvo sukurti iš šviesos, mes nepajėgūs jų matyti. Bet kartais Allahas suteikdavo angelams žmogiškąjį pavidalą, kad kai kurie žmonės, tam tikrose situacijose, galėtų juos pamatyti. Visa tai vykdavo Allaho Valia, kaip apie tai mums pranešė Allahas Aukščiausiasis paminėdamas angelą Gabrielių, kuris žmogaus pavidalu pasirodė Marijai. Allahas Aukščiausiasis sako:

„...Ir atsitvėrė nuo jų, įsitaisiusi uždangą. Mes pasiuntėm pas ją Mūsų Dvasią (Gabrielių), ir stojo jis jos akyse gražiai sudėto žmogaus pavidalu. Ji tarė: „Aš prašau, kad apgintų mane nuo tavęs Gailestingasis, jeigu tu esi dievobaimingas.“ Jis tarė: „Aš esu tavojo Viešpaties

⁵ Muslim (2996)

pasiuntinys, kad dovanočiau tau skaistų kūdikį.“ (Koranas, 19:17-19)

Allaho Pasiuntinys ﷺ matė angelą Gabrielių jo tikroju pavidalu, kuriuo jį sukūrė Allahas. Gabrielius turėjo šešis šimtus sparnų, ir jis buvo toks didžiulis, kad užėmė visą erdvę tarp dangaus ir žemės.⁶

Tarp angelų yra tokių, apie kurių vardus ir pareigas mums pranešė Allahas. Pavyzdžiui, angelas Gabrielius atsakingas už apreiškimus. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Nusileido su juo (Koranu) Ištikimoji Dvasia (Gabrielius) (ir nuleido jį) į tavo širdį, kad taptum vienas iš perspėjančiųjų.“ (Koranas, 26:193-195)

Angelui Israfilui patikėtas pūtimas į ragą Teismo dieną. Angelas Mikailas atsakingas už lietu ir augaliją. Taipogi kiekvienam žmogui priskirti du angelai, vienam pavesta užrašinėti žmogaus gerus darbus, o kitam – blogus. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Štai priima (užrašinėja darbus) du priėmėjai (angelai), sėdintys iš dešinės ir iš kairės. Užtenka jam ištarti žodį ir prie jo jau stovi prižiūrėtojas.“ (Koranas, 50:17-18)

Mirties angelas. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Tark: „Priims jūsų baigtį mirties angelas, kuriam jūs paskirti, paskui jūs būsite sugrąžinti pas savo Viešpatį.“ (Koranas, 32:11)

Malikas – Pragaro sergėtojas. Allahas Aukščiausiasis sako:

⁶ Muslim (177)

„Ir ėmė jie klykti: „O Malikai! Tepribaigia mus tavo Viešpats!“ Jis tarė: „Jūs pasiliksité čia amžinai.“ (Koranas, 43:77)

Riduan – Rojaus sergėtojas. Taipogi egzistuoja angelai, kuriems patikėtas žmogaus sergėjimas; bei kiti angelai, apie kuriuos pasakyta Korane ir *sunnoje*. Apie kai kuriuos angelus mums nieko nepranešta, bet mes privalome jais visais tikėti.

Tikėjimo angelais vaisiai

- Allaho Aukščiausiojo didingumo ir visagalybės suvokimas, nes kūrinių didingumas nurodo Kūrėjo didybę.
- Siekis daryti gerus darbus ir šalinimasis draudžiamų dalykų tiek vienumoje, tiek ir viešumoje. Tai vyksta musulmonui jaučiant angelų buvimą ir jo veiksmų sekimą, bei suvokiant, kad už kiekvieną darbą reikės atsiskaityti.
- Apsisaugojimas nuo visokiausių išsigalvojimų ir prietarų, į kuriuos įsipainioja slėpinių pasauliu netikintys žmonės.
- Allaho gailestingumo ir rūpinimosi Savo vergais suvokimas, juk Jis angelams pavedė juos saugoti ir jiems padėti.

Tikėjimas Raštais

Tikėjimas Raštais reiškia tikėjimą tuo, kad Allahas Aukščiausiasis Savo pasiuntiniams perdavė dieviškąsias knygas, kuriose tik tiesa ir viendievytė – viešpatavime ir garbinime, Allaho varduose ir atributuose. Jis Savo pasiuntiniams liepė perduoti šiuos Raštus žmonėms. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Mes jau siuntėme Savo pasiuntinius su aiškiais ženklais ir nuleidome sykiu su jais Knygą ir svarstyklės, kad žmonės gyventų teisybėje.“ (Koranas, 57:25)

Kai kurie iš šių Raštų yra:

1 – Abraomo, tebūnie jam taika, ir Mozės, tebūnie jam taika, ritinėliai

Korane apie šių Raštų religinius principus pasakys:

„Argi jam nepranešta apie tai, kas Mozės ritinėliuose ir Abraomo, kuris visiškai įvykdė (Allaho paliepimus)? Nei vienai sielai nereikės nešti kitos sielos naštos. Žmogus gaus tik tai, ko jis siekė. Jo siekiai bus pastebėti, o paskui jam bus visiškai už tai atlyginta.“ (Koranas, 53:36-41)

2 – Tora

Šis dieviškasis Raštas buvo atsiųstas Mozei, tebūnie jam taika. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Mes apreiškėm Torą, kurioje vadovavimas ir šviesa; pagal ją teisia pranašai, kurie atsidavę, tuos, kurie išpažįsta judaizmą. Rabinai ir dvasininkai – elgdavosi taip pat remdamiesi tuo, kas jiems patikėta saugoti iš Allaho Rašto, ir jie – to liudytojai. Nebijokite žmonių, o bijokite Manęs! Nepardavinėkite Mano ženklų už niekšingą kainą! O kas nusprendžia ne pagal tai, ką atsiuntė Allahas, tai šitie – netikintieji.“ (Koranas, 5:44)

3 – Psalmynas

Šis dieviškasis Raštas buvo atsiųstas Dovydui, tebūnie jam taika. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir davėme mes Dovydui psalmyną.“ (Koranas, 4:163)

4 – Evangelija

Šis dieviškasis Raštas buvo atsiųstas Jėzui, tebūnie jam taika. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir pasiuntėme Mes jų pėdomis Jėzų, Marijos sūnų, patvirtindami teisingumą to, kas siūsta prieš jį Toroje, ir dovanojome Mes jam Evangeliją, kurioje – vadovavimas ir šviesa, ir patvirtindami teisingumą to, kas pasiūsta iki jo Toroje, kaip vadovavimą bei pamokymą dievobaimingiesiems.“ (Koranas, 5:46)

Musulmonas privalo tikėti visais ankstesniais dieviškaisiais Raštais, ir tuo, kad juos visus atsiuntė Allahas. Bet musulmonas negali jais vadovautis ar jais sekti, nes jie buvo skirti konkrečiam laikotarpiui ir tautai.

Šlovingajame Korane aprašomi kai kurie Toros ir Evangelijos principai. Šiuose Raštuose buvo užsiminta apie džiugią naujieną – Pranašo Muchammedo ﷺ atėjimą. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O malonė Mano apima kiekvieną daiktą. Užtat įrašysiu Aš ją tiems, kurie dievobaimingi, išmoka *zakiatą* ir tiki Mūsų ženklais, kurie paseks paskui pasiuntinį, pranašą, beraštį, apie kurį jie randa įrašus jų Toroje ir Evangelijoje, kuris lieps jiems skleisti gėrį ir lieps jiems šalintis to, kas smerktina, paskelbs jiems leistinomis gėrybes ir uždraus niekšybes, nuims nuo jų naštą ir grandines.“ (Koranas, 7:156-157)

5 – Šlovingasis Koranas

Būtina tikėti, kad jis:

1) Allaho žodis, su kuriuo angelas Gabrieliūs nusileido pas Pranašą Muchammedą ﷺ. Koranas buvo atsiųstas aiškia gryna arabų kalba. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Nusileido su juo (Koranu) Ištikimoji Dvasia (Gabrielius) (ir nuleido jį) į tavo širdį, kad taptum vienas iš perspėjančiųjų. Jis apreikštas arabų kalba aiškia.“ (Koranas, 26:193-195)

2) Užbaigiantysis Raštas, kuris patvirtino viską, kas buvo ankstesniuose dieviškuose Raštuose: Allaho viendievybę, būtinybę paklusti ir garbinti Allahą. Koranu Allahas atšaukė visus ankstesnius Raštus. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Pasiuntė Jis tau Raštą su tiesa, patvirtindamas tą teisingumą, kuris siųstas iki jo. Ir pasiuntė Jis Torą ir Evangeliją, kurios buvo vedimas žmonėms anksčiau, ir pasiuntė Atpažinimą (Koraną).“ (Koranas, 3:3-4)

3) Korane yra visi dieviškieji mokymai. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Šiandien Aš išbaigiau jums jūsų religiją ir atskleidžiau jums Savo malonę, ir pasitenkinau suteikęs jums islamą kaip religiją.“ (Koranas, 5:3)

4) Koranas atsiųstas visai žmonijai, o ne kuriai nors konkrečiai tautai, kaip ankstesni dieviškieji Raštai. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir Mes siuntėme tave tik kaip geros žinios nešėją ir perspėjantį mokytoją visiems žmonėms, bet didžioji žmonių dalis nežino.“ (Koranas, 34:28)

5) Allahas saugo Koraną nuo papildymų, sutrumpinimų, pakeitimų ir iškraipymų. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Juk Mes – Mes atsiuntėme Priminimą, ir juk Mes jį saugome.“ (Koranas, 15:9)

Tikėjimo Raštais vaisiai

- Allaho gailestingumo ir meilės Savo vergams suvokimas: Jis atsiuntė jiems Raštus, kurie nurodė jiems kelią, vedantį į Jo pasitenkinimą. Allahas neapleido Savo vergų, kad jų neužvaldytų šėtonai ir aistros.
- Žinojimas apie Allaho išmintį, nes kiekvienai tautai Jis pateikė jos ypatybes atitinkančius įstatymus.
- Nuoširdžių musulmonų išbandymas, kad jie būtų atskirti nuo likusių musulmonų. Tas, kuris patikėjo Allaho Knyga, privalo tikėti ir likusiais Knygoje paminėtais dieviškaisiais Raštais ir pasiuntiniais.
- Allahas pagausina apdovanojimą tiems Savo vergams, kurie patikėjo savo Raštu, ir Raštu, kuris atsiųstas po jo. Taip tikintieji gauna dvigubą apdovanojimą.

Tikėjimas pasiuntiniais

Tikėjimas pasiuntiniais reiškia tikėjimą tuo, kad Allahas iš žmonių išsirinko pasiuntinius, kuriuos Jis su dieviškaisiais įstatymais pasiuntė žmonėms, kad įgyvendintų Jo Vienintelio – viešpatystę, dieviškumą, vardais ir savybėmis – garbinimą, bei išbaigtą religiją. Allahas Savo pasiuntiniams liepė perduoti žmonėms dieviškuosius įsakymus, kad po jų žmonėms neliktų pasiteisinimo prieš Allahą. Jo pasiuntiniai džiugino žinia apie Rojų tuos, kurie įtikėjo jais ir tuo, kas buvo jiems atsiųsta, bei perspėjo dėl Allaho rūstybės ir bausmės tuos, kurie nepatikėjo jais ir tuo, kas jiems buvo atsiųsta. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Mes siunčiame pasiuntinius tik nešančius geras žinias ir perspėjančius; kas patikėjo ir pasitaisė – tiems nėra ko bijoti, ir jie nebus nuliūdinti! O tuos, kurie laikė melu Mūsų ženklus, palies juos kančia už tai, kad jie nelabieji!“ (Koranas, 6:48-49)

Allaho pranašų ir pasiuntinių būta daugybė. Jų tikslų skaičių žino tik Allahas. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Mes jau siuntėme pasiuntinius iki tavęs. Tarp jų yra tokių, apie kuriuos Mes tau papasakojome, o yra ir tokių, apie kuriuos Mes tau nepasakojome.“ (Koranas, 40:78)

Būtina tikėti visais pranašais ir pasiuntiniais, bei tuo, kad jie buvo paprastais žmonėmis, ir jiems buvo būdingos žmonėms įprastos savybės. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir iki tavęs Mes siuntėme tik vyrus, kuriems siuntėme apreiškimus; tad klauskite Priminimo žmonių, jeigu patys nežinote! Mes nesuteikėme jiems tokio kūno, kuris nevalgytų maisto, ir nebūdavo jie amžini.“ (Koranas, 21:7-8)

Pranašai ir pasiuntiniai nepasižymėjo jokiais dieviškosiomis savybėmis. Jie negali nei duoti naudos, nei kam nors pakenkti, jie nevaldo visatos ir nedaro nieko, ką geba tik Allahas. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Sakyk: „Aš negaliu nieko pakreipti nei savo naudai, nei pakenkimui, jeigu to neįsigeis Allahas. Jeigu aš žinočiau tai, kas paslėpta, aš padidinčiau sau visokį gėrį, ir manęs nepaliestų blogis.“ (Koranas, 7:188)

Pranašai ir pasiuntiniai išpildė jiems patikėtą pareigą ir perdavė žmonėms Raštus. Jų būdas buvo pats geriausias; Allahas apsaugojo juos nuo melo, išdavystės ir aplaidumo perduodant žmonėms apreiškimus. Aukščiausiasis sako:

„Nėr buvę, kad pasiuntinys duodavo ženklus kitaip, nei Allahui leidus.“ (Koranas, 13:38)

Jei kažkuris žmogus tiki tik kai kuriais pasiuntiniais ir netiki likusiais – jis palieka islamo religiją. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Iš tiesų tie, kurie netiki Allahą ir Jo pasiuntiniais ir nori atskirti Allahą nuo Jo pasiuntinių, kalba: „Mes tikime vienais ir netikime kitais.“ Ir nori surasti tarpinį kelią, jie – netikintieji iš esmės. Ir paruošėm Mes netikintiesiems žeminančią kančią!“ (Koranas, 4:150-151)

Tarp pasiuntinių būta ir ypatingai ryžtingų. Jie buvo patys stipriausi pasiuntiniai, kurie kvietimo kelyje iškentė daugybę sunkumų ir buvo ypatingai kantrūs perduodami žmonėms apreiškimus. Šie pasiuntiniai - Nojus, Abraomas, Mozė, Jėzus ir Muchammedas, tebūnie jiems visiems taika.

Pirmuoju pasiuntiniu buvo Nojus, tebūnie jam taika. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Juk Mes apreiškėme tau taip pat, kaip apreiškėme ir Nojui, ir pranašams po jo.“ (Koranas, 4:163)

Paskutiniu juo Pranašu ir Pasiuntiniu yra Muchammedas ﷺ. Po jo jau nebebus nei pranašų, nei pasiuntinių iki pat Teismo dienos. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Muchammedas nebuvo tėvas kuriam nors iš jūsų vyrų, o tik – Allaho Pasiuntinys ir pranašų antspaudas (paskutinis iš pranašų). Allahas žino kiekvieną daiktą!“ (Koranas, 33:40)

Religija, su kuria atėjo Pranašas Muchammedas ﷺ papildė visas ankstesnes dieviškas religijas ir jas atšaukė, nes jis yra užbaigiančioji religija. Tokiu būdu islamas – toji tikroji religija, kuria žmonės privalo sekti iki Teismo dienos.

Kas yra Muchammedas ﷺ?

Abu Al-Kasim Muchammed ibn Abd Allah ibn Abd Al-Muttalib ibn Hašim, kilęs iš arabų kureiš genties. Jo

genealogija prasideda Adnanu, pranašo Abraomo sūnaus Ismaelio, tebūnie jiems taika, palikuonimi. Jo motina – Amina bint Uahb. Jos genealogija taipogi prasideda Adnanu, pranašo Abraomo sūnaus Ismaelio, tebūnie jiems taika, palikuonimi. Pranašas ﷺ pasakė: „**Iš tiesų Allahas iš Ismaelio sūnų išrinko Kinano giminę, o iš Kinano giminės išrinko kureišius, o iš kureišių išrinko Hašimo giminę, o iš Hašimo giminės – mane.**“⁷

Muchammedas ﷺ gimė 571m. Mekkoje, kuri buvo religiniu viso Arabijos pusiasalio centru, nes joje buvo garbingoji, Abraomo ir jo sūnaus Ismaelio, tebūnie jiems taika, pastatyta Kaaba. Visas Muchammedo ﷺ gyvenimas prabėgo dorai ir garbingai. Niekas niekuomet iš jo nepatyrė melo, išdavystės ar pasitikėjimo sulaužymo. Savo tautoje jis buvo žinomas kaip patikimasis (*al-amyn*). Mekkos gyventojai, išvykdami į keliones, palikdavo jam saugoti savo vertingus daiktus. Taipogi savo tautoje Muchammedas ﷺ buvo žinomas kaip teisingasis (*as-sadik*). Jis pasižymėjo garbingu būdu, kalbėjo išraiškingai ir tik gerus žodžius. Muchammedas ﷺ mėgo žmonėms daryti gera. Jis buvo būtent toks, kaip apie jį pasakė Allahas Aukščiausiasis:

„Iš tiesų tavo būdas (charakteris) nuostabus.“ (Koranas, 68:4)

Kai Muchammedas ﷺ sulaukė keturiasdešimties metų amžiaus, jis pradėjo gauti apreiškimus. Jis išgyveno Mekkoje trylika metų, kviesdamas žmones į viendievybę, o paskui persikėlė į Mediną. Jis pakvietė į islamą savo šeimą ir artimuosius, ir šie islamą priėmė. Vėliau Allahas atsiuntė visus likusius religinius nurodymus. Po persikėlimo į Mediną praėjus aštuoneriems metams, Muchammedas ﷺ išlaisvino Mekką. Jis

⁷ Muslim (2276)

mirė 63 metų amžiaus, po to, kai jam buvo atsiųstas visas Koranas, religija užbaigta, o arabai buvo priėmę islamą.

Tikėjimo pasiuntiniais vaisiai

□ Allaho gailestingumo ir meilės Savo vergams suvokimas: Jis pasiuntė jiems pasiuntinius, kad šie perduotų žmonėms Jo įstatymus ir būtų jiems pavyzdžiu, kaip įgyvendinti šiuos įstatymus. O žmonės, sekdami šių pasiuntinių pavyzdžiu, į religiją kvietė kitus.

□ Išbandymas, kuriuo nuoširdieji musulmonai išskiriami iš likusiųjų žmonių. Tas, kuris įtikėjo kuriuo nors Allaho pasiuntiniu, privalo tikėti ir likusiais pasiuntiniais, kurie paminėti Allaho Knygoje.

□ Allahas pagausina apdovanojimą tiems Savo vergams, kurie įtikėjo savo pasiuntiniu bei pasiuntiniu, atėjusiu po jo. Šie tikintieji gaus dvigubą apdovanojimą.

Tikėjimas Teismo diena

Tikėjimas Teismo diena reiškia tikėjimą tuo, kad šis žemiškasis gyvenimas kažkada baigsis ir išnyks. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Bet kuris, joje (žemėje) esantis, išnyks (mirtingas), ir liks tik Veidas tavojo Viešpaties, kuriam priklauso šlovė ir garbė.“ (Koranas, 55:26-27)

Kai Allahas užsinorės, kad baigtųsi šis žemiškasis gyvenimas, Jis įsakys Savo angelui Israfilui papūsti į Ragą. Tada visi gyvi sutvėrimai mirs. Tuomet Jis įsakys papūsti į Ragą antrą kartą, ir tuomet žmonės gyvi pakils iš savų kapų.

Visi žmonės, pradedant Adomu, tebūnie jam taika, bus surinkti žemėje. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir papūs į Ragą, ir nutrenkti bus tarsi žaibo tie, kurie danguje, ir tie, kurie žemėje, išskyrus tuos, kuriuos įsigeis Allahas palikti. Paskui papūs antrąsyk, ir štai – jie stovi ir žvelgia.“ (Koranas, 39:68)

Tikėjimas Teismo diena apima tikėjimą viskuo, kas bus po mirties, apie ką mums pranešė mūsų Viešpats Aukščiausiasis Savo Knygoje, ir viskuo, apie ką mums pranešė Jo Pasiuntinys ﷺ. Tai yra:

1. Tikėjimas gyvenimu kape

Gyvenimas kape – tai gyvenimo laikotarpis, kuris prasideda po žmogaus mirties ir trunka iki Teismo dienos išaušimo. Tikintieji mėgaujasi gyvenimu kape, o netikintieji – kankinasi. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ugnis, į kurią jie įstumiami, rytą ir vakarą, o tądien, kai išmuš Valanda... „Veskite Faraono giminę į didžiausias kankynes!“ (Koranas, 40:46)

2. Tikėjimas prikėlimu

Allahas prikels visus Savo sutvėrimus basus ir nuogus. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Galvoja tie, kurie nepatikėjo, kad jie niekad nebus prikelti. Sakyk: „Taip, prisiekiu Viešpačiu savo, jūs būsite prikelti; paskui jums bus pareikšta tai, ką jūs padarėte, ir tai Allahui lengva.“ (Koranas, 64:7)

3. Tikėjimas surinkimu

Visi Allaho sutvėrimai bus surinkti atsiskaitymui. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Tađien, kai Mes pajudinsim kalnus ir tu pamatysi atsivėrusią žemę, ir surinksim Mes juos ir nė vieno iš jų nepaliksime.“ (Koranas, 18:47)

4. Tikėjimas tuo, kad visi žmonės stos prieš Viešpatį

Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir pristatyti jie bus tavo Viešpačiui eilėmis: „Atėjote pas Mus tokie, kokius Mes jus sutvėrėme pradžioje. Jūs gi tvirtinot, kad Mes neskyrėme jums pasimatymo.“ (Koranas, 18:48)

5. Tikėjimas tuo, kad liudys žmogaus organai

Allahas Aukščiausiasis sako:

„O kada jie prieis ją, prieš juos liudys jų klausa, rega ir oda apie tai, ką jie išdarinėjo. Ir sakys jie savo odoms: „Kodėl liudijate prieš mus?“ Jos tars: „Privertė mus kalbėti Allahas, Kuris privertė kiekvieną daiktą.“ Sukūrė Jis jus pirmąjį kartą, ir pas Jį jūs būsite sugražinti. Ir nesistengėte jūs slėptis nuo klausos, regos ir odos liudijimo. Bet jūs manėte, kad Allahas nežino tų dalykų, kuriuos darote.“ (Koranas, 41:20-22)

6. Tikėjimas klausinėjimu

Allahas Aukščiausiasis sako:

„Sustabdykite juos, ir jie bus paklausti: „Kas jums, kodėl jūs nepadedate vienas kitam?“ Taip, šiandien jie nuolankūs.“ (Koranas, 37:24-26)

7. Tikėjimas tiltu ir ėjimu per jį

Apie tai pasakyta Allaho žodžiuose:

„Kiekvienam iš jūsų teks eiti virš jo (Pragaro); tavo Viešpačiui tai – nuspręstas dalykas.“ (Koranas, 19:71)

8. Tikėjimas svarstyklėmis

Allahas atseikės kiekvienam pagal jo veiksmus. Tie, kurie darė gerus darbus, gaus tai, ko nusipelnė už savo gerus darbus, savo tikėjimą ir sekimą paskui pasiuntinius; o tie, kurie darė blogus darbus, gaus tai, ko nusipelnė už savo nuodėmes, netikėjimą ir nepaklusnumą savo pasiuntiniams. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir pastatysime Mes tikslas Svarstyklės Prikėlimo dienai. Nebus nė viena siela nuskriausta niekuo; nors tai būtų ir garstyčios grūdėlio svorio, Mes atnešime ir tai. Pakanka to, kad Mes skaičiuojame!“ (Koranas, 21:47)

9. Tikėjimas darbų rutinėlių pateikimu

Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir kam bus įteikta jo knyga į dešinę, su tuo bus lengvai atsiskaityta, ir sugrįš į savo šeimą džiaugsmingas. O kam bus paduota jo knyga iš už nugaros, tas šauksis sau pražuvimo, ir degs Liepsnoje. Juk jis savo šeimos rate buvo pilnas džiaugsmo.“ (Koranas, 84:7-13)

10. Tikėjimas atpildu

Tikėjimas atpildu amžinuoju gyvenimu Rojuje arba Pragare. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Iš tiesų iš Rašto žmonių ir daugiadiėvių, kurie nepatikėjo, atsidurs Pragarą Ugnyje, - amžinai būvantys ten. Jie – blogiausieji iš sutvėrimų. Iš tiesų tie, kurie patikėjo ir darė gerus darbus, šitie – geriausieji iš sutvėrimų. Atlygis jiems pas jų Viešpatį – Edeno sodai, kur žemai teka upės, - amžinajam buvimui ten visados. Allahas patenkintas jais, ir jie patenkinti Juo. Tai – tiems, kurie bijo savo Viešpaties.“ (Koranas, 98:6-8)

11. Tikėjimą vandens telkiniu ir užstojimu ir viskuo, ką

pranešė Allaho Pasiuntinys ﷺ.

Tikėjimo Teismo diena vaisiai

- Tikėjimas Teismo diena padeda jai pasiruošti ir pastoviai daryti gerus darbus; paskatina žmogų siekti apdovanojimo bei palikti nuodėmes, baiminantis Allaho bausmės.
- Paguoda tiems tikintiesiems, kurie žemiškajame gyvenimą ką nors prarado, nes jie tikisi Viešpaties apdovanojimo.
- Išbandymas musulmonams, kad būtų išskirti nuoširdieji nuo likusių žmonių.

Tikėjimas likimu ir lemtimi

Tikėjimas likimu ir lemtimi reiškia tikėjimą tuo, kad Allahas visuomet apie viską žinojo Savo Žinojimu: apie tai, kas buvo, yra ir bus. Po to Jis sukūrė viską pagal Savo Žinojimą ir lemtį. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Iš tiesų Mes juk kiekvieną daiktą kūrėme pagal matą!“ (Koranas, 54:49)

Viskas, kas šioje būtyje buvo, yra ir bus, Allahui buvo žinoma dar iki tam įvykstant. Po to Jis viską sukūrė pagal Savo Įgeidį ir Valią. Pranašas ﷺ pasakė: **„Allaho vergas pilnai neįtikėjo tol, kol netiki lemtimi, gerąja ir blogąja; ir kol vergas neįsisąmonins, jog visko, kas atsitiko, to negalima buvo išvengti; o tai, kas jį aplenkė, negalėjo jam nutikti.“**⁸

⁸ At-Tirmizi (2144)

Tikėjimas likimu ir lemtimi reiškia tikėti keturiais dalykais:

- 1) Tikėjimas tuo, kad Allahas visada žinojo Savo Visažinojimu apie tai, ką Jo tvariniai darys žemiškajame gyvenime.
- 2) Tikėjimas tuo, kad Allahas visa tai užrašė Saugomoje lentelėje. Pranašas ﷺ pasakė: „**Pirmiausia Allahas sukūrė rašymo plunksną. Allahas jai tarė: „Rašyk.“ Plunksna paklausė: „Ką rašyti?“ Allahas tarė: „Rašyk viską, kas bus iki pat Teismo dienos.“**“⁹
- 3) Tikėjimas tuo, kad Allahas Savo Visagalyste įsigeidė, kad tai nutiktų. Tai, ko Allahas panorėjo, buvo, o to, ko Jis nenorėjo – nebuvo.
- 4) Tikėjimas tuo, kad viskas, kas yra padangėse ir žemėje buvo sukurta Allaho – nėra kito Kūrėjo, išskyrus Jį.¹⁰

Tikėjimas visu šituo neprieštarauja tam, kad žmogus darytų viską, kas jo jėgoms. Taip žmogus, norintis susilaukti vaikų, turi dėti pastangas, kad pasiektų savo tikslą – jis turi vesti. Bet po vedybų jis gali susilaukti vaikų, bet gali jų ir nesusilaukti. Pastangos, pačios savaime, negarantuoja rezultato, priešingai, viskas priklauso nuo Allaho Valios. Viskas, ką mes darome yra Allaho lemties dalis. **Kai Allaho Pasiuntinio ﷺ bendražygiai paklausė: „O Allaho Pasiuntiny! Ar ajos ir maldavimai, kuriuos skaitome bei vaistai, kuriuos vartojame, kad pagytume, ir skydai, kuriais prisidengiame nuo žalos, pakeičia Allaho lemtį?“ Pranašas ﷺ atsakė: „Visa tai yra Allaho lemties dalis.“**¹¹

⁹ Achmad, Abu Daud, patikimas *chadisas*.

¹⁰ „*Ar-Rauda an-Nadija Šarh al-Akyda al-Uasitija*“ 352-353psl.

¹¹ Al-Chakim (88)

Tikėjimo likimu ir lemtimi vaisiai

□ Širdies pririšimas prie Allaho ir kliovimosi Juo sustiprinimas po to, kai žmogus užbaigia tai, kas nuo jo priklauso.

□ Pasitenkinimas tuo, kas įvyko. Žmogus jaučia dvasinę ramybę. Jis nepergyvena ir neliūdi, jei ką nors prarado. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Bet kokia nelaimė, kuri įvyksta žemėje ir su jumis, užrašyta Knygoje dar prieš tai, kai jus sukūrėme. Iš tiesų tai lengva Allahui! Mes (pranešėme apie tai tam), kad jūs neliūdėtumėte dėl to, kas jus aplankė, ir nesidžiaugtumėte tuo, ką Jis jums dovanojo. Allahas nemyli visokių pagyrūnų, pasipūtėlių.“ (Koranas, 57:22-23)

□ Sunkumų, su kuriais susiduria žmogus, palengvinimas. Pranašas ﷺ pasakė: **„Stiprus tikintysis Allahui geriau ir yra Jo mylimesnis už silpną tikintįjį, nors kiekviename iš jų yra gėrio. Siek to, kas tau būtų naudinga, prašyk Allaho pagalbos ir nerodyk silpnumo, o jei tau kas nors atsitiks, nesakyk: „Jei būčiau padaręs taip, tai būtų buvę taip ir taip,“ - bet sakyk: „Tai nulėmė Allahas, ir Jis padarė, ką panorėjo,“ - nes iš tiesų tie „jeigu“ atveria šėtonui kelią jo darbams.“**¹²

□ Apdovanojimo už padarytus darbus pagausinimas ir blogų darbų ištrynimasis. Pranašas ﷺ pasakė: **„Kas musulmonui benutiktų: nuovargis, liga, pavojus, liūdesys, nemalonumas, sielvartas ir net spyglio dūris, - Allahas būtinai jam atleis ką nors iš jo nuodėmių.“**¹³

Tikėjimas lemtimi, kaip klaidingai mano kai kurie žmonės, nereiškia nieko nedarymo ir atsakomybės užkrovimo

¹² Muslim (2664)

¹³ Al-Bukhari (5318)

kitiems žmonėms. Kartą vienas žmogus Allaho Pasiuntinio ﷺ paklausė: „Pririšti man kupranugarį ar kliautis Allahu?“ Pranašas ﷺ į tai atsakė: „Pririšk ir pasikliauk Allahu.“¹⁴

Liudijimas „Muchammedas – Allaho Pasiuntinys“

□ Tai tikėjimas Muchammedo ﷺ pasiuntinyste ir tuo, kad jis – paskutinis ir geriausias iš pranašų ir pasiuntinių; ir tuo, kad po jo daugiau nebebus nei pranašo, nei pasiuntinio. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Muchammedas nebuvo tėvas kuriam nors iš jūsų vyrų, o tik – Allaho Pasiuntinys ir pranašų antspaudas (paskutinis iš pranašų). Allahas žino kiekvieną daiktą!“ (Koranas, 33:40)

□ Tikėjimas jo ﷺ neklystatumu atlikinėjant pasiuntinystės misiją. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir nekalba jis nuo savęs. Tai – tik apreiškimas, kuris apreiškiamas.“ (Koranas, 53:3-4)

O dėl gyvenimiškų dalykų, Pranašas Muchammedas ﷺ buvo paprastas žmogus. Buitiniais klausimais jis ﷺ galėjo reikšti savo asmeninę nuomonę. Allaho Pasiuntinys ﷺ pasakė: „Iš tiesų aš – tik žmogus, o žmonės ateina pas mane su savo ginčais. Ir gali būti, kad kažkuris iš jūsų bus iškalbingesnis už kitą, ir aš pamanyčiau, kad jis pasakė tiesą, ir tuo remdamasis priimsiu jam palankų sprendimą. Tačiau jei aš per klaidą nuspręsiu atiduoti jam tai, kas teisėtai priklauso

¹⁴ Ibn Hibban (731)

kitam musulmonui, tai bus ne kas kita, kaip Pragaro liepsnos dalis, tad lai jis pats tai pasiima arba to atsisako.¹⁵

□ Tikėjimas tuo, kad Pranašo Muchammedo ﷺ pasiuntinystės misija skirta visiems žmonėms ir džinams iki pat Teismo dienos. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir Mes siuntėme tave tik kaip geros žinios nešėją ir perspėjantį mokytoją visiems žmonėms, bet didžioji žmonių dalis nežino.“ (Koranas, 34:28)

□ Būtina paklusti Pranašo Muchammedo ﷺ įsakymams, tikėti tuo, ką jis pranešė, ir šalintis to, ką jis uždraudė ir dėl ko perspėjo. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Tad imkite tai, ką leido imti jums Pasiuntinys, ir šalinkitės to, ką jis jums uždraudė. Ir baiminkitės Allaho, nes Allahas – Rūstus baudamas.“ (Koranas, 59:7)

□ Būtina sekti Allaho Pasiuntinio ﷺ *sunna*, tvirtai jos laikytis ir nieko prie jos nepridėti. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Sakyk: „Jeigu jūs mylite Allahą, tai sekite paskui mane, tada mylės jus Allahas ir atleis jums jūsų nuodėmes“ - iš tiesų Allahas – Atleidžiantis, Gailestingas!“ (Koranas, 3:31)

¹⁵ Muslim (1713)

Ką daryti ištarus du liudijimus?

1 – Pilnas apsiprausimas švarių vandeniu ir dviejų rakatų maldos atlikimas

Tai įrodo *chadisas* apie tai, jog **kai Sumama Al-Hanafi priėmė islamą, Pranašas ﷺ pasiuntė jį į Abu Talha sodą ir liepė pilnai nusiprausti. Sumama išsimaudė ir atliko du maldos rakatus. Tada Allaho Pasiuntinys ﷺ pasakė: „Koks geras jūsų draugo islamas!“¹⁶**

Kaip atliekamas pilnas apsiprausimas (*ghusl*)

1. Širdyje būtina turėti intenciją atlikti pilną apsiprausimą, kad būtų pašalinta didžioji nešvara – *džunūb* būseną, po menstruacijų ar pogimdyminio kraujavimo. Ketinimas netiriamas garsiai. Intencijos būtinybę įrodo *chadisas*: „**Iš tiesų kiekvienas, be išimties, darbas vertinamas pagal intenciją, ir iš tiesų kiekvienam žmogui bus atseikėta tik tai, ką jis ketino įgyti.**“¹⁷
2. Reikia ištarti: „Vardan Allaho“, nuplauti rankas, o paskui lytinius organus.
3. Po šito reikia atlikti mažąjį apsiprausimą (*vudu*), kaip ir prieš maldą.
4. Užpilti ant galvos tris rieškutes vandens, kad vanduo nuplautų visą galvą. Galvos ir barzdos plaukus reikia pakedenti pirštais, kad vanduo pasiektų plaukų šaknis ir odą.
5. Vandeniui nuprausti visą kūną, pagal galimybes jį trinant.

¹⁶ Ibn Hibban

¹⁷ Al-Bukhari (1)

Pradėti reikia nuo dešinės pusės ir pereiti prie kairės. Reikia būti dėmesingiems, kad vanduo pasiektų pažastis, patektų į ausis, bambą ir visas kūno raukšles, tai ypač svarbu apkūniems žmonėms, kad neliktų nenuplautų odos plotelių. Po to reikia nuplauti pėdas.

Tai įrodo Aišos, tebūnie Allahas ja patenkintas, *chadisas*: „**Kai Allaho Pasiuntinys ﷺ prausdavosi po lytinio suartėjimo, pirmiausia jis nuprausdavo plaštakas. Paskui jis kaire ranka prausdavo lytinius organus, palaistydamas juos vandeniu iš dešinės saujos, paskui atlikdavo apsiprausimą, paskui nedideliu vandens kiekiu pirštais pratrindavo plaukų šaknis, paskui ant galvos užpildavo tris rieškutes vandens, paskui išliedavo vandenį ant kūno ir, galiausiai, plaudavo kojas.**“¹⁸

Kada reikalingas pilnas apsiprausimas?

1. Po ejakuliacijos, ištekėjus spermai ar skysčiui, moteriai patyrus orgazmą, dėl poliucijos ir pan.
2. Po lytinio suartėjimo, net jei jis nesibaigė ejakuliacija.
3. Moteriai pasibaigus mėnesinėms.
4. Pasibaigus pogimdyminiam kraujavimui.

Mažasis apsiprausimas (vudu)

Būtina žinoti, kad prieš maldos atlikimą yra privalomas mažasis apsiprausimas, nes Pranašas ﷺ pasakė: „**Allahas nepriima maldos be apsisivalymo, ir nepriima labdaros iš draudžiamų šaltinių.**“¹⁹

Allahas Aukščiausiasis sako:

¹⁸ Muslim (316)

¹⁹ Muslim (224)

„O jūs, kurie patikėjote! Prieš pradėdami melstis nusiprauskite savo veidus bei rankas iki alkūnių, trinkite (vesdami drėgnomis rankomis) galvas ir kojas iki kulکشنیų.“ (Koranas, 5:6)

Kaip atliekamas mažasis apsiprausimas

Vudu atliekamas tokiu būdu:

Chumran, Usman ibn Affan, tebūnie Allahas jais patenkintas, išlaisvintasis vergas, pasakė: **„Kartą Usman ibn Affan liepė atnešti vandens apsiprausimui, tada apliejo vandenių savo abi rankas ir nuprausė jas tris kartus. Tuomet dešine ranka pasėmė vandens iš indo ir praskalavo burną, įtraukė vandens į nosį ir išpūtė, paskui triskart nuprausė veidą ir triskart nuprausė rankas iki alkūnių. Paskui jis perbraukė per galvą, tris kartus nuprausė abi kojas iki kulکشنیų ir paskui tarė: „Mačiau, kaip kartą Pranašas ﷺ atliko apsiprausimą, panašiai kaip aš dabar atlikau, ir paskui pasakė: „Tam, kuris apsipraus taip, kaip tai padariau aš, o paskui atliks dviejų *rakatų* maldą, per maldą nesikalbėdamas pats su savimi, jam bus atleistos jo ankstesnės nuodėmės.“²⁰**

1. Širdyje suformuluojamas ketinimas atlikti mažąjį apsiprausimą. Intencijos būtinybę įrodo Allaho Pasiuntinio ﷺ žodžiai: **„Iš tiesų visi be išimties darbai vertinami pagal ketinimus ir iš tiesų kiekvienam žmogui bus duota tik tai, ką jis ketino įgyti.“²¹**

2. Prieš apsiprausimą reikia ištarti: **„Bismillah“** (Vardan Allaho). Pranašas ﷺ pasakė: **„Nėr maldos tam, kuris**

²⁰ Al-Bukhari (1832)

²¹ Al-Bukhari (1)

neatliko mažojo apsiprausimo, ir nėr mažojo apsiprausimo tam, kuris jį atliko nepaminėjęs Allaho vardo.“²²

3. Pirmiausiai triskart nuplaunamos rankos. Tai įrodo Aus ibn As-Sakafi, tebūnie Allahas juo patenkintas, *chadisas*, kuriame jis sako: **„Mačiau, kaip Allaho Pasiuntinys ﷺ atlikdamas apsiprausimą nuplovė plaštakas tris kartus.“²³**

4. Tris kartus praskalaujama burna ir nosis.

5. Tris kartus nuprausiamas veidas – nuo kaktos iki smakro, nuo vienos ausies pradžios iki kitos ausies.

6. Tris kartus nuplaunamos rankos, pradedant nuo pirštų galiukų iki alkūnių, įskaitant pačias alkūnes. Pradėti reikia nuo dešinės rankos, o paskui prausti kairę ranką. Jei ant piršto užmautas žiedas, per apsiprausimą reikia jį pasukioti ant piršto. Taip pat padaroma ir su laikrodžiu. Tai būtina tam, kad vanduo patektų ant visos rankų odos.

7. Vieną kartą perbraukiama per visą galvą ir ausis. Rankos sušlapinamos ir jomis perbraukiama per galvą, pradedant nuo jos priekio ir baigiant pakaušiu. Paskui perbraukiama atgal per galvą, sugrąžinant rankas į pradžios vietą. Tai įrodo Abd Allah ibn Zaid, tebūnie Allahas juo patenkintas, *chadisas*: **„Pranašas ﷺ perbraukė per visą galvą ir paskui atgal. Jis rankomis perbraukė nuo kaktos plaukų linijos iki pakaušio ir atgal iki vietos, nuo kurios pradėjo.“²⁴**

8. Tris kartus nuprausiamos pėdos, pradedant nuo pirštų galų ir baigiant kulkšnimis, įskaitant ir jas pačias. Tai įrodo Abu Huraira, tebūnie Allahas juo patenkintas, perduotas *chadisas*: **„Kartą Pranašas ﷺ pamatė žmogų, kuris atliko mažąjį apsiprausimą, nenuplovęs savo pėdų. Apie tai**

²² Al-Chakim (519)

²³ Achmad (16225)

²⁴ Al-Bukhari (183)

Pranašas ﷺ pasakė: „Sielvartas kulnams dėl ugnies kančių.“²⁵

9. Mažojų apsiprausimo metu reikia laikytis kūno dalių prausimo sekos, kokią įsakė Allahas Aukščiausiasis. Negalima prausti kurio nors organo anksčiau, nei ateis jo eilė, nes sekos laikymasis yra privaloma apsiprausimo dalis. Tai nurodo anksčiau paminėta *aja*.

10. Taipogi kūno dalis reikia prausti tokiu būdu, kad ankstesni organai nespėtų išdžiūti. Tai įrodo Umar, tebūnie Allahas juo patenkintas, *chadisas*, kuriame jis pasakė: **„Kartą Pranašas ﷺ pamatė vyrą, kuris atliko maldą, nors ant jo kojų buvo sausa, vandeniui nenuplauta monetos dydžio vieta. Tada Pranašas ﷺ liepė tam vyrui pakartoti mažąjį apsiprausimą ir maldą.“²⁶**

Žmogus turėtų pašalinti nuo per mažąjį apsiprausimą prausiamų organų viską, kas trukdo vandens pateikimui ant odos. Tai gali būti dažai ir kitokie dalykai.

Būtina žinoti, kad žmogus ritualinės švaros būsenoje būna tol, kol jos nepanaikina. Ritualinę švarą panaikina šlapinimasis, tuštinimasis, dujų išėjimas, moters kraujavimas dėl ligos, tiesioginis lytinio organo palietimas arba miegas.

Sausasis ritualinis apsivalymas (*tajammum*)

Tais atvejais, kai nėra galimybės mažajam ar didžiajam apsiprausimui panaudoti vandens, arba dėl kitų priežasčių, kaip, pavyzdžiui, liga, žmogui leidžiama atlikti *tajammum* – sausąjį ritualinį apsivalymą. Šis apsivalymo būdas pakeičia vandens naudojimą nešvarumams pašalinti.

²⁵ Muslim (242)

²⁶ Abu Daud (175)

Kaip atliekamas sausasis ritualinis apsivalymas (*tajammum*)

- ☐ Delnais ir išskleistais pirštais kartą suduodama per žemę.
- ☐ Delnais perbraukiamas veidas.
- ☐ Vieną kartą delnais iki riešų nutrinamos plaštakos.

2 – Maldos atlikimas

Malda – tai atrama, be kurios neišsilaikytų žmogaus religija. Pranašas ﷺ pasakė: „**Šio reikalo galva – islamas, o jo ramstis – malda.**“²⁷

Malda – tai konkretūs žodžiai ir veiksmai, kurie pradedami žodžiais „*Allahu Akbar*“ ir užbaigiami žodžiais „*As-Salamu aleikum ua Rachmatullah.*“

Maldos atlikimo vaisiai

- ☐ Dvasinė laimė. Malda – tai ryšys tarp vergo ir jo Viešpaties. Atlikdamas maldą, žmogus tarsi izoliuojasi su savo Viešpačiu, Jam nusilenkdamas ir į Jį kreipdamasis.
- ☐ Džiaugsmas ir ramybė širdyje. Pranašas ﷺ pasakė: „**O maldoje man buvo padaryta palaima mano akims.**“²⁸
- ☐ Malda sulaiko nuo blogų ir peiktinų dalykų darymo. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Juk malda sulaiko nuo niekšybės ir nuo to, kas smerktina. Ir Allaho minėjimas yra svarbiausia (šiame

²⁷ Ibn Hibban (2408)

²⁸ Ibn Hibban (2676)

gyvenime), ir Allahas žino tai, ką jūs darote!“ (Koranas, 29:45)

□ Malda sutvirtina musulmonų brolybės ir meilės saitus, ištrindama tarp jų visus socialinius skirtumus. Bendra malda sunaikina visus, tarp musulmonų galinčius egzistuoti, visuomeninius skirtumus - tikintieji meldžiasi šonas prie šono: senas ir jaunas, turtingas ir vargšas, žymus ir prasčiokas; atsukę viena kryptimi tuo pačiu metu, atlikdami vienodus judesius ir tardami vienodus žodžius. Jie visi lygūs savo nuolankumu prieš Allahą.

Maldų laikas

Yra penkios privalomos maldos, kurias musulmonas privalo atlikti dieną ir naktį. Vyrai, jei neturi teisėtų priežasčių, šias maldas privalo atlikti bendrai mečetėje, o moterys – namuose. Štai šios penkios maldos:

Nr.	Malda	<i>Rakatų</i> skaičius	Atlikimo laikas	Pageidaujamos papildomos maldos
1	Zuhr	4	Nuo momento, kai saulė kerta zenitą iki laiko, kai daikto šešėlio ilgis prilygsta daikto ilgiui.	4 <i>rakatai</i> iki maldos ir 2 <i>rakatai</i> po jos
2	Asr	4	Nuo Zuhr maldos laiko pabaigos iki saulės išblyškimo.	-
3	Magh rib	3	Nuo pilno saulės nusileidimo iki	2 <i>rakatai</i> po maldos

			raudonos žaros išnykimo.	
4	Iša	4	Prasideda pasibaigus Maghrib maldos laikui iki aušros šviesos pasirodymo.	2 <i>rakatai</i> po maldos
5	Fadžr	2	Prasideda pasirodžius aušros šviesai iki saulėtekio.	2 <i>rakatai</i> prieš maldą

Allaho Pasiuntinys ﷺ mums nurodė, kada prasideda ir baigiasi maldos laikas, pasakydamas: „**Vidurdienio (zuhr) maldos laikas prasideda nuo momento, kai saulė perkopia zenitą, ir tęsiasi iki tol, kai žmogaus šešėlis prilygsta jo ūgiui. Jis tęsiasi iki kitos maldos laiko pradžios. Popietinės (asr) maldos [rekomenduojamas] laikas tęsiasi iki saulės pageltonavimo. Saulėlydžio (maghrib) maldos laikas tęsiasi iki vakaro žaros raudonio išnykimo. Nakties (iša) malda tęsiasi iki aušros pasirodymo. O aušros (fadžr) maldos laikas yra nuo aušros pradžios iki saulės patekėjimo. Kai saulė pradeda kilti, tuomet susilaikykite nuo maldos, nes iš tiesų ji kyla tarp dviejų šėtono ragų.**“²⁹

Maldos sąlygos

Būtina žinoti, kad malda turi tam tikras sąlygas. Jei besimeldžiantysis neišpildys bent vienos iš jų, jo malda negalios. Maldos sąlygos yra šios:

1 – Malda atliekama jai nustatytu laiku.

²⁹ Muslim (612)

2 – Tyrumo būseną nuo didžiosios ar mažosios nešvaros. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O jūs, kurie patikėjote! Prieš pradėdami melstis nusiprauskite savo veidus bei rankas iki alkūnių, trinkite (vesdami drėgnomis rankomis) galvas ir kojas iki kulکشنیų. O jeigu jūs esate džūnūb būsenos, tai išsimaudykite.“ (Koranas, 5:6)

3 – Kūno apvalymas nuo nešvarumų. Pranašas ﷺ pasakė: **„Apsivalykite nuo šlapimo, nes iš tiesų šis reiškiny yra pati dažniausia kapo bausmės priežastis.“**³⁰

Rūbų apvalymas nuo nešvarumų. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir drabužius savo valykis!“ (Koranas, 74:4)

Maldos vietos apvalymas nuo nešvarumų. Tai įrodo vieno beduino, nusišlapinusio mečetėje, *chadisas*. Tai pamatę, žmonės pakilo ketindami jį pamokyti, bet Allaho Pasiuntinys ﷺ jiems pasakė: **„Palikite jį ir išpilkite toje vietoje kibirą vandens. Iš tiesų jūs pasiūstė tam, kad palengvintumėte dalykus, o ne juos apsunkintumėte.“**³¹

4 – Auros uždengimas. Vyrams užsidengti nuo bambos iki kelių, o moterims – visą kūną, išskyrus veidą ir plaštakas. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O sūnūs Adomo! Dėkitės savo papuošalus prie kiekvienos mečetės.“ (Koranas, 7:31)

5 - Atsisukimas Kaabos kryptimi. Allahas Aukščiausiasis sako:

³⁰ Ad-Darakutni 1/127 (2)

³¹ Al-Bukhari (217)

„Tad pasuk savo veidą Uždraustosios mečetės pusėn. Ir kur tik jūs bebūtumėt, pasukite savo veidus jos pusėn.“ (Koranas, 2:144)

Moteriai per mėnesines ar pogimdyminio kraujavimo metu melstis negalima, kol kraujavimas baigsis. Po to ji turi atlikti pilną apsiprausimą (*ghusl*) ir vėl pradėti melstis, atlikdama prieš kiekvieną maldą mažąjį apsiprausimą (*vudu*), jei jis nustojo galioti. Moteriai nereikia atsimelsti kraujavimo metu praleistų maldų.

Kaip atliekama malda

1. Tinkamu būdu švariu vandeniu atlik ritualinį apsiprausimą (*vudu*), kaip įsakė Allahas:

„O jūs, kurie patikėjote! Prieš pradėdami melstis nusiprauskite savo veidus bei rankas iki alkūnių, trinkite (vesdami drėgnomis rankomis) galvas ir kojas iki kulکشnių.“ (Koranas, 5:6)

2. Visu kūnu atsisuk į Kiblą – t. y. Kaabą, širdyje ketindamas atlikti maldą. Ketinimo nereikia ištarti garsiai.

3. Išaukštink Allahą žodžiais „*Allahu Akbar*“, o žvilgsnį nukreipk į žeminio nusilenkimo vietą, tuo pačiu pakelk rankas, nukreipdamas delnus į Kiblą, iki pečių arba ausų lygio.

4. Padėk rankas ant krūtinės: dešinę uždėdamas ant kairės. Ištark įžanginį maldavimą: „*Subchanaka Allahumma ua bichamdika, ua tabaraka-smuka ua taala džaddukka ua la ilaha ghairuka*“ (Šlovė Tau, o Allah, ir garbė Tau, palaimintas Tavo vardas, aukščiausia Tavo didybė ir nėra kitos dievybės, vertos garbinimo, išskyrus Tave). Po to ištark „*Aūzu-bi-llahi min aš-šaitani r-radžym*“ (Ieškau prieglobsčio pas Allahą nuo prakeiktojo šėtono). Paskui recituok *sūrą* „Al-Fatichą“, o ją

užbaigęs, jei meldiesi maghrib, iša ar fadžr maldas, garsiai ištark „Amin“; ir tyliai, jei meldiesi zuhr arba asr maldas. Paskui parecituok kokią nors kitą Korano *sūrą*.

5. Atlik nusilenkimą per juosmenį (*ruku*), tardamas „*Allahu Akbar*“ bei iškeldamas rankas iki pečių arba ausų lygio. Ištiesink nugarą taip, kad galva būtų vienoje linijoje su nugara, o rankas padėk ant kelių, apglėbdamas juos pirštais, pasukdamas alkūnes į išorę. Triskart ištark: „*Subchana Rabbija l-Azym*“ (Šlovė mano Viešpačiui Didingiausiam!).

6. Pakelk galvą iš nusilenkimo, pakeldamas rankas iki pečių ar ausų, tardamas: „*Sami Allahu liman chamidah*“ (Allahas girdi tuos, kurie Jį šlovina), jei tu esi imamas kitiems ar meldiesi vienas. Išsitiesinęs pasakyk: „*Rabbana ua laka l-chamd*“ (Viešpatie mūsų, šlovė Tau!). Jei tu meldiesi už imamo, tai tark šiuos žodžius, ir nesakyk ankstesniųjų. Pageidautina sudėti rankas sau ant krūtinės, kaip prieš tai buvusio stovėjimo metu.

7. Atlik nusilenkimą iki žemės, tardamas: „*Allahu Akbar*“, nekeldamas rankų iki pečių ar ausų. Pirmiausia nusileisk ant kelių, o paskui - ant rankų, jei tam yra galimybė. Jei tau sunku taip padaryti, tai pirmiausia galima nusileisti ant rankų, o paskui ant kelių. Žeminį nusilenkimą atlik ant kaktos, nosies, abiejų delnų, abiejų kelių ir pėdų; o kojų pirštai turi būti nukreipti Kaabos kryptimi. Rankų pirštai turi būti sudėti sykiu, alkūnės atstatytos į šonus, o pilvas neturi priglusti prie dubens, o dubuo – prie kelių. Tokioje padėtyje reikia tris kartus ištarti: „*Subchana Rabbija l-Ala*“ (Šlovė Viešpačiui Aukščiausiam!). Nusilenkęs iki žemės dažniau kreipkis į Allahą su maldavimais, nes Pranašas ﷺ pasakė: „**Juosmeninio nusilenkimo metu šlovinkite Viešpatį, o žeminio nusilenkimo metu nuoširdžiai kreipkitės į Jį. Taip jūs**

užsitarnausite, kad jūsų maldavimas būtų išklauskas.“³²

8. Pakelk savo galvą iš žeminio nusilenkimo, tardamas „*Allahu Akbar*“, nekeldamas rankų. Atsisėsk ant kairės kojos, o dešinę pėdą pastatyk (kad jos pirštų galai būtų nukreipti į Kiblą), padėk delnus ant kelių ir triskart ištark: „*Rabbi ghfir li*“ (O Allah, atleisk man) arba „*Allahumma ghfir li ua rchamni ua chdini ua rzukni ua afini ua džburni*“ (O Allah, atleisk man, pasigailėk, vesk tiesiu keliu, dovanok man išlaikymą, saugumą ir gerovę, bei sustiprink mane silpną).

9. Po to atlik antrąjį nusilenkimą iki žemės, tardamas: „*Allahu Akbar*“, nekeldamas rankų. Atlik viską tą patį, kaip ir per pirmąjį nusilenkimą iki žemės.

10. Tada ištark „*Allahu Akbar*“, pakelk savo galvą ir nekelk rankų. Atsistok, jei įmanoma pasiremdamas savo keliais, antrajam *rakatui*. Bet jei tau sunku, gali keltis remdamasis rankomis. Perskaityk *sūrą* „al-Faticha“ ir po jos tai, ką gali iš Korano, kaip pasakyta apie pirmojo *rakato* užbaigimą.

11. Jei besimeldžiantysis atlieką dviejų *rakatu* maldą, kaip pavyzdžiui fadžr, penktadieninė, šventinė ar pageidautina (*rauati*) malda, tuomet po antrojo nusilenkimo iki žemės reikia atsisėsti ant kairės pėdos, atstatyti dešiniąją; dešinę ranką padėti ant dešinės šlaunies ir kelio, apglėbiant jį pirštais. Minint Allahą ar sakant maldavimus judinti rodomąjį pirštą. Tai reiškia „viendievytės rodymą.“ Kairę ranką padėti ant kairės šlaunies ir kelio. Paskui, taip sėdint, pasakomas *tašahud*: „*At-tachijjatu lillahi ua salauatu ua-t-taijjibatu as-salamu aleijka aijjuha n-nabijju ua rachmatu llahi ua barakatu, as-salamu alaijna ua ala ibadillahi s-salichyn. Ašhadu an la ilaha illa llahu ua ašhadu anna Muchammadan abduhu ua rasuluh. Allahuma salli ala Muchammedin ua ala ali Muchammedin, kama*

³² Muslim (479)

salaijta ala Ibrahyma ua ala ali Ibrahyma, innaka Chamydun Madžyd. Ua barik ala Muchammedin ua ala ali Muchammedin, kama barakta ala Ibrahyma ua ala ali Ibrahyma, innaka Chamydun Madžyd“ (Visos mūsų maldos, šlovė ir gėris skiriami Allahui. Telydi tave taika, o Pranaše, Allaho gailestis ir Jo palaima. Tebūnie taika mums visiems ir teisingiems Allaho vergams. Liudiju, jog nėra kito dievo, išskyrus Allahą; ir liudiju, kad Muchammedas – Jo vergas ir pasiuntinys. O Allah, siųsk maldas už Pranašą Muchammedą ir jo šeimą lygiai taip, kaip siuntei maldas už Abraomą ir jo šeimą, iš tiesų Tu esi vertas šlovinimo ir garbės. Ir palaimink Pranašą Muchammedą ir jo šeimą, kaip palaiminai Abraomą ir jo šeimą, iš tiesų, Tu esi vertas šlovinimo ir garbės!).

Paskui paprašyk Allahą apsaugoti nuo keturių nelaimių: *„Allahumma inni auzu bika min azabi džahannama ua min azabi lkabri ua min fitnati lmachija ual-mamati ua min šarri fitnati lmasichi daddžal*“ (O Allah, iš tiesų aš ieškau prieglobsčio pas Tave nuo Pragaro kančių ir kapo kančių, nuo gyvenimo ir mirties išbandymų, ir nuo Daddžalio išbandymo blogio). Po to kreipkis į Allahą su maldavimu, koku panorėsi.

12. Tada ištark *taslim*, pasukęs galvą į dešinę: *„As-Salamu aleikum ua rachmatullah*“ (Taika jums ir Allaho malonė). Tada ištark *taslim* pasukęs galvą į kairę: *„As-Salamu aleikum ua rachmatullah*“ (Taika jums ir Allaho malonė).

13. Jei besimeldžiantysis atlieka trijų *rakatų* maldą (maghrib) arba keturių *rakatų* (zuhr, asr arba iša), tada jis perskaito anksčiau paminėtą *tašahud* maldavimą, o paskui atsistoja, pakelia rankas iki pečių lygio ir ištaria *„Allahu Akbar.*“

Atsistojęs deda rankas ant krūtinės, kaip paminėta anksčiau, ir skaito tik *sūrą* „al-Faticha“. Jis atlieka viską, kas jau buvo paminėta ankstesniuose *rakatuose*, o paskui sėdasi paskutiniojo *tašahud* ir *salauat* (maldavimo už Pranašą

Muchammedą (ﷺ) pasakymui. Po šių žodžių besimeldžiantysis užbaigia maldą *taslimu*.

Privalai žinoti, kad yra papildomos maldos, vadinamos *sunan rauatib*, kurios atliekamos papildomai prie privalomųjų maldų. Pageidaujamų maldų atlikimas leidžia žmogui užsidirbti papildomą apdovanojimą ir ištaisyti tuos trūkumus, kuriuos jis padarė privalomose maldose. Tu privalai žinoti, kad papildomas maldas galima atlikinėti visuomet, išskyrus tam tikrą laiką, kai tai draudžiama:

- ☐ Nuo fadžr maldos atlikimo iki momento, kai saulė pakyla per strėlės aukštį.
- ☐ Kai saulė zenite iki tol, kai ją palieka.
- ☐ Nuo asr maldos atlikimo iki saulėlydžio.

Pageidaujamoms maldoms taip pat priklauso *uitr* malda – vienas *rakatas*, kuriuo užbaigiama papildoma naktinė malda (*tachaddžud*).

Allaho minėjimas, kurį pageidautina pasakyti užbaigus maldas

„*Astaghfiru Allah*“ (Prašau Allaho atleidimo) - tris kartus.

„*Allahuma Anta As-Salam, ua Minka as-salam, tabarakta ia dha Al-Jalali ua Al-Ikram*“

„*La ilaha illa Allahu Uahdahu la šarika Lahu, Lahu al-mulku, ua Lahu al-chamd ua Huva ala kulli šaiin Kadiir!* (Nėr dievybės vertos garbinimo, išskyrus vienintelį Allahą, Kuris neturi bendrininkų. Jam priklauso valdžia, Jam šlovė, Jis viską gali!) - tris kartus.

„*La chaula ua la kuuata illa Billah. La ilaha illa Allahu ua la na'budu illa Ijah! Lahu ani'matu ua Lahu alfadlu ua Lahu asana'u alchasan! La ilaha illa Allahu mukhlisyna Lahu ad-dyna ua lau kariha al-kafirun.*“ (Niekas neturi galios ir jėgos, išskyrus Allahą. Nėr dievybės, vertos garbinimo, išskyrus Allahą, nieko negarbiname, išskyrus Allahą! Geri darbai, garbinimas ir šlovinimas priklauso tik Jam! Nėr dievybės, vertos garbinimo, išskyrus Allahą. Mes visiškai pašvenčiame religiją tik Jam Vieninteliam, net jei tai nepatinka netikintiesiems).

„*Allahuma aini ala zikrika ua šukrika ua chusni ibadatik.*“ (O Allah! Padėk man tinkamu būdu Tave minėti, būti Tau dėkingu ir Tave garbinti!)

„*Subchana Allah*“ (Šlovė Allahui) – 33 kartus, „*Alchamdu Lillah*“ (Šlovė Allahui) – 33 kartus, „*Allahu Akbar*“ (Allahas yra Didis) – 33 kartus, o pabaigai, kad gautųsi 100 kartų, reikia pasakyti: „*La ilaha illa Allahu Uahdahu la šarika Lah, Lahu al-mulku ua Lahu al-chamdu ua Hua ala kulli šaiin kadiir!*“ (Nėr dievybės, vertos garbinimo, išskyrus Allahą, Kuris neturi bendrininko. Jam priklauso valdžia, šlovė, Jis viską gali!)

Po šito atlikusysis maldą perskaito *ajq* „Kursi“ (2:255) bei *sūras* „al-Ikhlās“ (112), „al-Falak“ (113) ir „an-Nas“ (114).

3 – *Zakiatas*

Zakiatas – viena iš Allaho Aukščiausiojo teisių. Musulmonas privalo išmokėti *zakiatą* savo stokojantiems broliams, kad šieji galėtų patenkinti savo poreikius ir nemaldautų kitų žmonių pagalbos. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O jiems gi buvo liepta tikrai garbinti Allahą, nuoširdžiai Jam tarnaujant kaip vienadiaviai, atlikinėti maldą, ir mokėti *zakiatą*. Tai – tiesumo tikėjimas!“ (Koranas, 98:5)

***Zakiato* prievolės išmintis**

- Turtingo musulmono sielos apvalymas nuo šykštumo, godumo bei prisirišimo prie žemiškojo gyvenimo.
- Vargšo ir stokojančio musulmono sielos apvalymas nuo pavydo ir neapykantos turtingiesiems, kai jis mato, kaip turtingieji išmoka tai, kam juos įpareigojo Allahas.
- Diegimas gerų būdo savybių, tokių, kaip savo turto leidimas kitiems žmonėms ir pirmenybės jiems teikimas.
- Skurdo išrovimas ir jo pražūtingų pasekmių, tokių kaip žmogžudystė ir prievarta, musulmonų visuomenėje ištaisymas. Musulmonų poreikių patenkinimas sužadina visuomeninės tarpusavio paramos dvasią.
- Pagalbos musulmonams religiniuose dalykuose ir didingų islamo savybių demonstravimas padeda platinti kvietimą į Allaho religiją visame pasaulyje.
-

***Zakiato* išmokėjimo sąlygos**

- 1 – Turtas, kurį valdo musulmonas, turi siekti tam tikrą vertę, vadinamą *nisab*. Ji atitinka 85 gramus aukso, ir yra priedas prie to, ką žmogus išleidžia savo kasdinių poreikių patenkinimui: maistui, gėrimui, drabužiams ir būstui.
- 2 – Musulmono valdomas turtas turi neliečiamas pragulėti visus mėnulio kalendoriaus metus.

Žmonių kategorijos, kurioms priklauso gauti *zakiatą*

Allahas Aukščiausiasis išvardino žmonių kategorijas, kurioms priklauso gauti *zakiatą*:

„Išties aukos (*zakiat*, aukojami pinigai) – tik neturtėliams ir vargšams, ir tiems, kas renka jas ir dalina (atlygis), – tiems, kurių širdys jaučiasi artimos, ir vergų išpirkai, ir skolininkams Allaho kelyje, ir keleiviams. Toks Allaho sprendimas. Allahas – Žinantis, Išmintingas!“ (Koranas, 9:60)

Atkreipkite dėmesį

- Žmogus neprivalo mokėti *zakiato* iš turto, kurį jis pasiruošė savo naudojimui, pavyzdžiui, būstas, baldai, automobilis.
- Žmogus neprivalo mokėti *zakiato* iš turto, kurį jis paruošė nuomai, pavyzdžiui, automobilį, prekyvietę ar būstą. Bet žmogus privalo sumokėti *zakiatą* iš gauto pelno, jei jis pasiekė *nisab* ir neliečiamas išgulėjo visus mėnulio metus.

4 – *Ramadano pasninkas*

Vieną mėnesį per metus privaloma pasninkauti, nuo saulėtekio iki saulėlydžio susilaikant nuo maisto, gėrimo, intymių santykių, su intencija garbinti Allahą. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O jūs, kurie patikėjot! Nurodytas jums pasninkas, kaip nurodytas jis tiems, kur buvo iki jūsų, - gal būsite dievobaimingi!“ (Koranas, 2:183)

Pasninkas reiškia ne tik susilaikymą nuo fizinių dalykų, bet ir būtinybę susilaikyti nuo moralinių dalykų, kurie

sumažina pasninko apdovanojimą. Jiems priklauso melas, apkalbos, šmeižtas, paskalos, išdavystė, tuščiažodžiavimas, ir visi kiti blogi poelgiai. Svarbu žinoti, kad visų šių išvardintų dalykų vengimas yra privalomas ir ne pasninko metu, bet per Ramadaną ši pareiga dar rimtesnė. Pranašas ﷺ pasakė: „**Jei žmogus nesiliauna meluoti ir melagingai elgtis, tai Allahui nereikia, kad jis atsisakytų savo maisto ir gėrimo!**“³³

Pasninko nauda

- Musulmono sielos sutvirtinimas, kad ji atlaikytų kovą su savomis aistromis ir troškimais.
- Sielos išaukštinimas, kuri nepuola iki žeminančių kalbų ir gėdingų poelgių. Pranašas ﷺ pasakė: „**Tądien, kai kuris nors iš jūsų pasninkauja, lai vengia visko, kas nepadoru ir netriukšmauja; o jei kas nors ims jį plūsti ar bandys pradėti vaidą, lai tokiam pasako: „Iš tiesų aš - pasninkaujantis! Iš tiesų aš - pasninkaujantis!**“³⁴
- Pasninkaudamas musulmonas pradeda užjausti savo stokojančius brolius. Todėl pasninkaujantis ima dar geriau atlikinėti savo pareigas jų atžvilgiu bei domisi jų reikalais.

Pasninko nereikia laikytis moteriai per mėnesines arba per pogimdyminį kraujavimą, o jiems pasibaigus ji privalo atlikti pilną apsiprausimą (*ghusl*) ir atpasninkauti praleistas pasninko dienas. Jei žmogus serga arba keliauja, jis gali nutraukti pasninką, bet privalo atpasninkauti kitomis dienomis.

5 – Piligrimystė (*chadžas*)

³³ Al-Bukhari (1804)

³⁴ Al-Bukhari (1805)

Piligrimystė prie Allaho Uždraustojo namo - tam tikrų veiksmų tam tikrose vietose tam tikru laiku atlikimas. Šio islamo stulpo išpildymas yra privalomas kiekvienam protišcai sveikam, brandos sulaukusiam musulmonui: tiek vyrui, tiek ir moteriai. Piligrimystę privaloma atlikti kartą gyvenime, jei žmogus tam turi fizinės ir materialinės galimybes. Jei žmogus serga nepagydoma liga, dėl kurios jis negali atlikti piligrimystės, ir jei toks žmogus turi materialinės galimybes, jis privalo jos atlikimą patikėti kitam žmogui. O jei žmogus vargšas ir neturi reikiamo turto piligrimystės atlikimui ir šeimos pasirūpinimui jos metu, piligrimystė jam yra neprivaloma. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O iš Allaho – žmonėms pareiga *chadžas*, kelionė į namus, - tiems, kas pajėgus įveikti į juos kelią. O kas netiki... tai juk Allahas – Turtingas, neturi poreikio pasauliams!“ (Koranas, 3:97)

Privalomos piligrimystės išmintis

□ Musulmonas užsidirba dar daugiau gerų darbų, atlikdamas dievobaimingą piligrimystę vardan Allaho, už kurią nėra kito apdovanojimo, išskyrus Rojų. Allaho Pasiuntinys ﷺ pasakė: **„Nuo *umros* iki *umros* – išpirkimas už tai, kas buvo padaryta tarp jų. O už teisingai atliktą *chadžą* nėra kito apdovanojimo, išskyrus Rojų.“**³⁵

□ Islamiškosios musulmonų vienybės pasiekimas. Piligrimystė yra pačiu didžiausiu islamišku susibūrimu, kai į vieną vietą vienu metu susirenka milijonai musulmonų. Musulmonai visi sykiu kreipiasi į Allahą Vienintelį su savo maldavimais, vilki vienodus rūbus, atlieka vienodas garbinimo apeigas. Per piligrimystę neegzistuoja skirtumai tarp turtingų ir

³⁵ Al-Bukhari (1683)

vargšų, ižymybių ir prasčiokų, baltaodžių ir juodaodžių, arabų ir nearabų: visi prieš Allahą lygūs, ir vienintelis skirtumas yra dievobaimingume. Visa tai tik patvirtina musulmonų brolybę, jausmų bei vilčių vienybę.

□ Musulmono sielos sutvirtinimas, kad ji įprastų eikvoti materialines ir fizines jėgas Allaho kelyje, siekdama Jo pasitenkinimo.

□ Apsivalymas nuo nuodėmių ir nusižengimų. Pranašas ﷺ pasakė: „**Tas, kuris atliks piligrimystę vardan Allaho, nekalbės nepadoriai ir nesielgs netinkamai, namo sugrįš tokiu, koku jis buvo tądien kai jį pagimdė jo motina.**“³⁶

Kaip atliekama piligrimystė (*chadžas*)

Chadžas būna trijų tipų, kiekvienas jų turi savas specifines apeigas. Pats geriausias piligrimystės tipas yra pertraukiamasis (*chadž tamattu*), kai *chadžas* ir *umra* atliekami atskirai tą patį *chadžo* mėnesį. Jis atliekas tokiu būdu:

1) Į *ichram* būseną reikia įeiti *Mykat* vietose iki Zul-Chiddža mėnesio aštuntos dienos; į *ichram* būseną įeinama ištarant: „*Labbaik Allahuma umratan mutamitti'an biha ilal-chadž*“ (Štai aš čia, Allah, priešais Tave, kad atlikčiau *umrą* ir paskui *chadžą* (atskirai)).

2) Atvykus į Mekką reikia atlikti ritualinį apėjimą (*tauaf*) aplink Kaabą, atlikti *sa'i umrai* ir patrumpinti arba nuskusti galvos plaukus. Moteris turi patrumpinti savo plaukus per maždaug piršto trečdalį.

3) Aštuntą Zul-Chiddža mėnesio dieną, kuri dar vadinama

³⁶ Al-Bukhari (1723)

taruija diena, piligrimas priešpiet³⁷ savo apsistojimo vietoje įeina į *ichram* būseną ir išeina į Minos slėnį, kur atliks zuhr, asr, maghrib, iša ir fadžr maldas, jas sutrumpindamas, bet jų neapjungdamas.

4) Saulei patekėjus devintąjį Zul-Chiddža mėnesio dieną, dar vadinama Arafa diena, piligrimas iš Minos slėnio patraukia į Arafa slėnį. Kai saulė palieka zenitą, piligrimas atlieka sutrumpintas zuhr ir asr maldas (po 2 *rakatus*), jas apjungdamas. Vėliau piligrimas pasišvenčia Allaho minėjimui, maldavimams ir garbinimui. Piligrimas, atsisukęs į Kaabą, kreipiasi į Allahą su kokiais tik nori maldavimais.

5) Saulei nusileidus, piligrimas patraukia į Muzdalifa slėnį. Čia jis atlieka maghrib ir iša maldas, jas sutrumpindamas ir apjungdamas, ir praleidžia naktį Muzdalifoje. Išaušus reikia kuo anksčiau atlikti fadžr maldą. Paskui pasišvenčiama Allaho minėjimui ir kreipimuisi į Jį su maldavimais, kol pilnai išaušta.

6) Patekėjus saulei reikia eiti į Minos slėnį. Minos slėnyje reikia numesti septynis akmenukus į Džamra al-Akabą. Akmenėlių dydis neturėtų viršyti avinžirnio dydžio. Metant kiekvieną akmenėlį reikia ištarti „*Allahu Akbar*“.

7) Po akmenėlių mėtymo Džamra al-Akaba, reikia paaukoti gyvulį, o paskui nuskusti ar patrumpinti galvos plaukus. Vyrams geriau plaukus nuskusti, o moterų plaukų neskuta, bet tik patrumpina per piršto trečdalį.

8) Atlikęs anksčiau paminėtus veiksmus, piligrimas gali išeiti iš *ichram* būsenos. Dabar jis gali apsivilkti įprastus drabužius ir daryti viską, kaip ir iki įėjimo į *ichram* būseną, išskyrus lytinį suartėjimą su žmona.

9) Po šito reikia eiti į Mekką ir atlikti ritualinį Kaabos

³⁷ Tai laikotarpis nuo tada kai saulė pakyla virš horizonto per strėlės aukštį iki ji pasiekia zenitą.

apėjimą bei *sa'i chadžui*. Pabaigus sugrįžtama į Miną ir čia praleidžiamos dvi naktys – vienuoliktoji ir dvyliktoji. Dienomis, po pietų, į visus tris Džamarat mėtomi akmenukai (po septynis), pradedant nuo mažiausiojo ir pabaigiant didžiausiu Džamra.

10) Kai dvyliktą dieną piligrimas pabaigia akmenukų mėtymą, jei jis skuba, jis gali palikti Mina slėnį, o jei pageidauja, gali jame praleisti tryliktą naktį, tryliktą dieną taip pat mėtydamas akmenukus į Džamarat.

11) Jei piligrimas ketina sugrįžti į savo šalį, jis turi atlikti atsisveikinimo Kaabos apėjimą. Po jo piligrimystė laikoma užbaigta. Ritualinio Kaabos apėjimo negalima atlikti moteriai per mėnesines ar pogimdyminio kraujavimo metu.

Garbinimas islame

Garbinimo veiksmus privalo atlikinėti kiekvienas brandos sulaukęs sveiko proto musulmonas. Jūsų nuoširdus islamo stulpų išpildymas yra priežastis įžengti į Rojų, jei taip pageidaus Allahas. Tai įrodo *chadisas*: „**Kartą pas Allaho Pasiuntinį ﷺ atėjo beduinas ir paklausė: „Allaho Pasiuntiny, ką iš maldų man įsakė Allahas?“ Allaho Pasiuntinys ﷺ atsakė: „Tu privalai atlikti penkias maldas dieną ir naktį, jei tik tu pats nepanorėsi atlikti papildomų maldų.“ Tasai paklausė: „Papasakok man, ką man Allahas įsakė dėl pasninko?“ Allaho Pasiuntinys ﷺ atsakė: „Tu privalai pasninkauti Ramadano mėnesį, jei tik tu pats nepanorėsi pasninkauti papildomai.“ Tasai vėl paklausė: „Papasakok man, ką Allahas man liepė dėl *zakiato*?“ Talha (chadiso perdavėjas) pasakė: „Ir tada Allaho Pasiuntinys ﷺ jam papasakojo apie islamo įstatymus.“ Tuomet tas žmogus pasakė: „Prisiekiu Tuo, Kuris tave pagerbė, aš nieko neprisidėsiu ir nieko neatimsiu iš to, ką man įsakė Allahas!“ Allaho Pasiuntinys ﷺ sušuko: „Jį lydės sėkmė, jei jis kalba nuoširdžiai!“ Arba jis ﷺ pasakė: „Jis įžengs į Rojų, jei kalba nuoširdžiai!“³⁸**

Psichologinė ir socialinė Allaho garbinimo įtaka

1. Tikinčiųjų vergų sėkmė ir laimė žemiškajame ir Amžinajame gyvenime. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Laimėjo tasai, kuris apsivalė, minėjo savo Viešpaties vardą ir meldėsi.“ (Koranas, 87:14-15)

2. Atlikus Allaho garbinimą įgyjama fizinė ir moralinė jėga.

³⁸ Al-Bukhari (1792)

Allahas Aukščiausiasis sako:

„Iš tiesų Allahas – su tais, kurie dievobaimingi, ir su tais, kurie daro gera!“ (Koranas, 16:128)

3. Allahas suteikia pagalbą Savo tikintiems vergams. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Allahas būtinai padeda tam, kuris padeda Jam, - juk Allahas – Stiprus, Galingas! Jeigu Mes apdovanosime juos valdžia žemėje, jie atlieka maldą, dalina *zakiatą* ir įsako daryti tai, kas privalu, ir draudžia daryti tai, kas smerktina. Allahui priklauso visų darbų rezultatas!“ (Koranas, 22:40-41)

4. Brolybės, ryšių, savitarpio pagalbos ir socialinio stabilumo islamiškoje visuomenėje sutvirtinimas. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O tikintys vyrai ir tikinčios moterys, - jie – globėjai vieni kitiems: jie ragina laikytis to, kas pripažinta ir gera, ir draudžia tai, kas smerktina, atlikinėja maldą ir išmoka *zakiatą*, paklūsta Allahui ir Jo Pasiuntiniui. Šitų pasigailės Allahas: juk Allahas – Galingas, Išmintingas!“ (Koranas, 9:71)

5. Sėkmė ir tiesus kelias, kuriuos Allahas dovanoja Savo vergams. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O tie, kurie patikėjote! Jeigu jūs bijosite Allaho, Jis suteiks jums gebėjimą atskirti gerį nuo blogio ir apvalys jus nuo jūsų piktadarysčių, ir atleis jums. Iš tiesų Allahas – didelės malonės Valdytojas!“ (Koranas, 8:29)

6. Skirtos dalies pagausinimas ir žemiškųjų problemų išsprendimas. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O kas bijo Allaho, tam Jis suras išeitį iš padėties.“ (Koranas, 65:2)

7. Apdovanojimo pagausinimas ir nuodėmių atleidimas.
Allahas Aukščiausiasis sako:

„Kas patikėjo Allahą ir kūrė gėrį, Jis atleis jo blogus poelgius ir įves į Rojaus sodus, kur žemai teka upės, - amžinajam gyvenimui ten visados. Tai – didelis laimėjimas!“ (Koranas, 64:9)

Pareigos islame

Brangus broli! Lai tavo santykių su visuomene ir tave supančiais žmonėmis šūkiu būna Allaho Pasiuntinio ﷺ žodžiai: „**Saugokis draudžiamų dalykų, ir garbinime būsi geriausiu iš žmonių! Pasitenkink tuo, ką tau suteikė Allahas, ir būsi iš žmonių pačiu turtingiausiu. Būk geru savo kaimynams, ir tu tapsi tikinčiu; linkėk žmonėms to, ko norėtum sau, ir tapsi musulmonu. Ir mažiau juokis, nes dažnas juokas žudo širdį.**“³⁹

Taipogi ir jo žodžiai: „**Musulmonas – tai tas, kuris neskriaudžia kitų musulmonų savo liežuvio ir rankomis; o *muhadžiru* yra tas, kuris liovėsi daręs tai, ką uždraudė Allahas.**“⁴⁰

Islamiškųjų įsakymų ir draudimų tikslas yra tvirtos ir stabilios visuomenės suformavimas; visuomenės, kurioje būtų įgyvendinti Allaho Pasiuntinio ﷺ žodžiai: „**Savo gailestingumu, meile ir užuojauta vienas kitam tikintieji panašūs į vieną kūną: kai kurią nors jo dalį ištinka liga, visas kūnas į ją sureaguoja nemiga ir karščiu.**“⁴¹

Nėra tokios kilnios būdo savybės, kurios neskatintų islamas, ir nėra tokios netinkamos būdo savybės, dėl kurios islamas neperspėtų.

1. Islamas įsako visus garbinimo būdus pašvęsti tik Allahui ir perspėja dėl daugiadielvystės. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Iš tiesų Allahas nedovanoja, jeigu Jam priduriami bendrininkai, bet dovanoja, kas mažiau už šitą, tam, kam panorės.“ (Koranas, 4:48)

³⁹ At-Tirmizi (2305)

⁴⁰ Al-Bukhari (10)

⁴¹ Muslim (2586)

Pranašas ﷺ pasakė: „Saugokitės septynių pražūtingų nuodėmių: ko nors garbinimo šalimais Allaho, burtų, žmogžudystės, išskyrus pagal teisę, palūkanų, našlaičio turto pasisavinimo, bėgimo iš mūšio lauko, padorių tikinčiųjų moterų, kurios net nepagalvoja apie panašius dalykus, šmeižimo.“⁴²

2. Islamas skatina geriausius santykius ir draudžia neteisėtą kitų žmonių turto pasisavinimą. Draudžiamiems veiksams priklauso lupikavimas, vagystė, apgaulė, grobimas ir t.t. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O jūs, kurie patikėjote! Nevalgykite savo turto neteisingai tarpusavyje, nebent tai būtų prekyba abiem pusėms bendrai sutarus. Ir nežudykite savęs patys (vieni kitų). Iš tiesų Allahas – jums Gailestingas!“ (Koranas, 4:29)

3. Islamas įsako būti teisingiems ir draudžia neteisingumą, kuris plačiąja šio žodžio prasme, reiškia kitų žmonių teisių pažeidinėjimą: tiek žodžiais, tiek ir veiksmais. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Iš tiesų Allahas įsako teisingumą, geradarystę ir dovanas artimiesiems; ir Jis draudžia niekšybes ir nusikaltimus. Jis ragina jus: galgi atsitokėsite!“ (Koranas, 16:90)

4. Islamas kviečia visus padėti vieni kitiems gėryje ir draudžia padėti nuodėmėje ir blogyje. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir padėkite vieni kitiems kilniuose darbuose ir dievobaimingume, bet nepadėkite nuodėmėj ir nesantaikoje. Ir bijokite Allaho; iš tiesų Allahas – Rūstus, kai baudžia!“ (Koranas, 5:2)

⁴² Al-Bukhari (2615)

5. Islamas kviečia saugoti žmogaus gyvybę ir draudžia neteisėtą žmogžudystę. Teisėtos žmogžudystės pavyzdžiu yra kerštas. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Dėl šios priežasties nuodėmė Izraelio sūnums: kas nužudė sielą ne už nužudymą arba ne už gadinimą žemėje, tasai tarsi būtų nužudęs visą žmoniją. O kas sielą išsaugojo, tasai tarsi būtų išsaugojęs visą žmoniją. Taigi atėjo pas juos Mūsų pasiuntiniai su aiškiais ženklais, bet daugelis jų vis vien ir po to žemėje peržengdavo leistinas ribas.“ (Koranas, 5:32)

Allahas Aukščiausiasis taipogi sako:

„O jeigu kas užmuš tikintįjį sąmoningai, tai nuobauda jam – Pragaras, kuriame jis bus amžinai. Ir užsirūstins ant jo Allahas, ir jį prakeiks, ir paruos jam didelę kančią!“ (Koranas, 4:93)

6. Islamas įsako pagarbų elgesį su savo tėvais ir draudžia jų neklausyti. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir nusprendė tavo Viešpats, kad jūs negarbintumėte nieko, išskyrus Jį, ir tėvams – geradarystė. Jeigu sulauks pas tavo senatvės vienas iš jų arba abu, - tai nesakyk jiems: „Fui!“ - ir nešauk ant jų, o kreipkis į juos pagarbiai. Ir ištiesk jiems abiems nuolankumo sparną iš gailestingumo ir sakyk: „Viešpatie! Pagailėk jų, kaip jie mane augino mažą.“ (Koranas, 17:23-24)

7. Islamas įsako palaikyti giminystės ryšius ir draudžia juos nutraukti. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O gal gi jūs atsiversite, skleisite nešvankybes ir traukysit giminiškus saitus. Tai – tie, kuriuos prakeikė Allahas. Jis apkurtino juos ir apakino jų akis.“ (Koranas, 47:22-23)

Allaho Pasiuntinys ﷺ pasakė: „**I Rojų neižengs tasai, kuris nutraukia giminystės saitus.**“⁴³

8. Islamas skatina santuoką. Pranašas ﷺ pasakė: „**Jaunime, jei tarp jūsų yra (finansiskai ir fiziškai) pajėgus vesti – tegul jis veda, nes tai padės nuleisti žvilgsnius ir išsaugoti savo dorumą. O kuris negali vesti, lai pasninkauja, nes tai apsaugos jį nuo nedoros.**“⁴⁴

Islamą kategoriškai draudžia svetimavimą, homoseksualizmą ir viską, kas gali prie to privesti. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Sakyk: „Viešpats mano uždraudė šlykštybes, tas kurios aiškios ir slaptos, nuodėmę ir piktadarystę be teisės, ir priskirti Allahui bendrininkus, apie ką Jis nesiuntė jokio įrodymo, ir kad kalbėtumėte apie Allahą tai, ko jūs nežinote.“ (Koranas, 7:33)

9. Islamas įsako saugoti našlaičių turtą, gerai su jais elgtis ir draudžia neteisėtai užvaldyti jų nuosavybę. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Iš tiesų tie, kurie ryja našlaičių turtą, būdami neteisūs, tik užpildo savo pilvus ugnimi, ir degs jie liepsnose!“ (Koranas, 4:10)

Taipogi islamas draudžia engti našlaičius ir blogai su jais elgtis. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Todėl našlaičio tu neenk!“ (Koranas, 93:9)

10. Islamas įsako būti teisingu liudijant ir draudžia meluoti. Pranašas ﷺ pasakė: „**Ar pranešti jums, kokios nuodėmės pačios sunkiausios? – ir pakartojo šį klausimą tris kartus. Jie pasakė: „Būtinai, Allaho Pasiuntiny!“ Tada jis** ﷺ

⁴³ Muslim (1981)

⁴⁴ Al-Bukhari (1950)

pasakė: „Tai – bendrininkų Allahui priskyrimas ir nepagarba tėvams.“ Tai sakydamas Pranašas ﷺ gulėjo ant šono, paskui atsisėdo ir pasakė: „Ir iš tiesų tai – šmeižiančios kalbos ir melagingas liudijimas!“ - ir jis kartojo šiuos žodžius, kol aš pasakiau: „O, jei tik jis nutiltų!“⁴⁵

Islamas įsako būti teisingam prisiekiant ir draudžia prisiekinėti melagingai – melagingomis priesaikomis žmogus gali neteisėtai užvaldyti kieno nors turtą. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Iš tiesų tie, kurie parduoda sutartį su Allahu ir savo priesaikas už menką kainą, - nėr jiems dalios Paskutiniajame gyvenime ir nesikalbės su jais Allahas, ir nežiūrės į juos Prikėlimo dieną, ir neišskaistins jų; ir kančia jiems – skausminga!“ (Koranas, 3:77)

11. Islamas įsako rūpintis savo sveikata ir draudžia tai, kas žmogui kenksminga: alkoholį, narkotikus, rūkymą ir panašius kenksmingus įpročius, kurių žalą įrodė šiuolaikinė medicina. Akivaizdu, kad tokie žalingi įpročiai yra mirtinų ligų priežastis. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir nežudykite savęs patys (vieni kitų). Iš tiesų Allahas – jums Gailestingas! O kas daro tai iš nesantaikos ir neteisybės, tą Mes supleškinsim Ugnyje. Tai lengva Allahui!“ (Koranas, 4:29-30)

12. Islamas įsako būti sąžiningu ir laikytis duotų pažadų, bei draudžia melą ir išdavystę. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O tie, kurie patikėjot! Neišdavinėkite Allaho ir Pasiuntinio ir neišdavinėkite jums patiktų dalykų sąmoningai.“ (Koranas, 8:27)

⁴⁵ Al-Bukhari (5631)

Pranašas ﷺ pasakė: „Jei žmogus pasižymi šiomis trimis savybėmis, jis – veidmainys, net jei jis pasninkaus, melsis ir galvos, kad jis – musulmonas: kada jis kalba – meluoja; kada pažada – nesilaiko pažadų; kai juo pasitikima – išduoda.“⁴⁶

13. Islamas įsako mylėti vienam kitą ir palaikyti ryšius, bei draudžia apleisti vienam kitą, ir tokį elgesį, kuris sukeltų neapykantą, pyktį ir pavydą. Pranašas ﷺ pasakė: „Nepavydėkite vieni kitiems, neišpūskite kainų, atsisakykite abipusės neapykantos, neatsukinėkite vieni kitiems nugaros, nepertraukinėkite vieni kitiems prekybos ir būkite broliais, o Allaho vergai! Musulmonui negalima nutraukti ryšių su savo broliui ilgiau, nei trims dienoms.“⁴⁷

14. Islamas kviečia saikingai leisti turtą ir draudžia švaistymą. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir duok giminaičiui, kas jam priklauso, ir neturtėliui, ir keleiviui ir nešvaistyk be saiko, – juk švaistūnai – šėtonų broliai, o šėtonas savo Viešpačiui nedėkingas.“ (Koranas, 17:26-27)

15. Islamas kviečia saikingumui ir draudžia kraštutinumus. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Allahas nori jums palengvinimo, o ne apsunkinimo.“ (Koranas, 2:185)

Allaho Pasiuntinys ﷺ pasakė: „Ir aš jums draudžiu kraštutinumus religijoje, nes iš tiesų buvusius iki jūsų pražudė kraštutinumai religijoje.“⁴⁸

16. Islamas kviečia būti kukliu ir draudžia didžiavimąsi ir

⁴⁶ Ibn Hibban (257)

⁴⁷ Al-Bukhari (5718)

⁴⁸ Ibn Hibban (3871)

pasipūtīmā. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Nenukreipinēk savo skruostų nuo žmonių ir nevaikščiok užrietęs nosį. Iš tiesų Allahas nemyli visokių pasipūtėlių, pagyrūnų! Ir derink savo žingsnius, ir nuleisk savo balsą: juk pats nemaloniausias iš balsų, - žinoma, asilų balsas.“ (Koranas, 31:18-19)

Pranašas ﷺ pasakė: „Į Rojų neižengs tas žmogus, kurio širdyje yra bent dulkelės svorio arogancija.“ Tai išgirdęs, vienas žmogus sušuko: „Bet juk žmogui norisi, kad jo rūbai ir apavas būtų gražūs!“ Į tai Pranašas ﷺ pasakė: „Iš tiesų Allahas yra gražus, ir Jis myli grožį. O arogancija – tai tiesos nepriėmimas ir paniekos kitiems žmonėms rodymas.“⁴⁹

Allaho Pasiuntinys ﷺ apie pasipūtėlius pasakė: „Teismo dieną Allahas nepažvelgs į tuos, kurie velka savo rūbus iš pasipūtimo.“⁵⁰

⁴⁹ Muslim (91)

⁵⁰ Al-Bukhari (3465)

17. Islamas kviečia užjausti žmones ir draudžia piktdžiugą. Pranašas ﷺ pasakė: „**Nesidžiauk savo brolio nelaime, nes tuomet Allahas suteiks jam malonę, o išbandymą – tau!**“⁵¹

18. Islamas draudžia musulmonui kištis į su juo nesusijusius reikalus. Pranašas ﷺ pasakė: „**Vienu iš gero islamo išpažinimo požymių yra žmogaus atsisakymas visko, kas su juo nesusiję.**“⁵²

19. Islamas įsako gerbti žmones ir draudžia juos žeminti. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O jūs, kurie patikėjot! Tegul vieni žmonės nesityčioja iš kitų; galimas daiktas, kad jie – geresni už juos! Ir tegul vienos moterys nesityčioja iš kitų moterų; galimas daiktas, jos – geresnės už jas! Neskriauskite patys savęs ir nevadinkite vieni kitų įžeidžiančiomis pravardėmis. Šlykštus žodis „pasileidimas“ tada, kai patikėjote. O kurie neatgailaus, tie – neteisingieji.“ (Koranas, 49:11)

20. Islamas įsako pavyduliauti savo šeimos moterų ir draudžia atsainumą šiuo klausimu. Pranašas ﷺ pasakė: „**Prikėlimo dieną Visagalis ir Didis Allahas nepažvelgs į tris: į tą, kuris negerbia savo tėvų; į moterį, kuri supanašėjusi su vyrais; ir į vyrą, kuris, žinodamas apie žmonos daromas niekšybes, yra tam abejingas.**“⁵³

21. Islamas draudžia vyrams mėgdžioti moteris, o moterims – vyrus. Ibn Abbas, tebūnie Allahas juo patenkintas, pasakė: „**Allaho Pasiuntinys ﷺ prakeikė vyrus, supanašėjusius su moterimis, ir moteris, supanašėjusias su vyrais.**“⁵⁴

⁵¹ At-Tirmizi (2506), kuris pasakė, kad *chadisas* geras; Al-Albani *chadisa* įvertino silpnu.

⁵² Ibn Hibban (229)

⁵³ Al-Chakim (244)

⁵⁴ Al-Bukhari (5546)

22. Islamas kviečia eikvoti savo turtą kitų žmonių labui ir draudžia priekaištauti dėl padaryto gero. Pranašas ﷺ pasakė: „**Perspėju jus dėl priekaištų už padarytą gerą, nes, iš tiesų, jie padaro padėką negaliojančia ir sunaikina apdovanojimą.**“ Po to Pranašas ﷺ pacitavo Allaho žodžius:

„O jūs, kurie patikėjote! Nesielkite taip, kad dosnios jūsų labdaros virstų tuščiais priekaištais ir įžeidimais.“ (Koranas, 2:264)⁵⁵

23. Islamas nurodo gerą nuomonę apie musulmonus ir draudžia juos šnipinėti ir piktžodžiauti jiems už nugarų. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O tie, kurie patikėjote! Venkite daugelio spėlionių! Juk kai kurios spėlionės – nuodėmė; ir neskite vienas kito, ir tegu vieni iš jūsų neapkalbinėja už akių kitų. Negi įsigeis kuris nors iš jūsų valgyti savo brolio mėsą, kai jis mirė? Juk jūs pajutote šleikštulį, tad bijokite Allaho – juk Allahas – Priimantis atgailą, Maloningas!“ (Koranas, 49:12)

24. Islamas kviečia stebėti savo kalbą, susilaikyti nuo blogų žodžių ir kalbėti tik žmogui ir visai visuomenei naudingus dalykus. Pavyzdžiui, tai gali būti Allaho paminėjimas arba žmonių sutaikymas. Islamas draudžia beprasmes kalbas. Kartą Muaz, tebūnie Allahas juo patenkintas, paklausė Pranašo ﷺ: „**O Allaho Pranaše! Nejaugi su mumis bus atsiskaityta už tai, ką kalbame?**“ Pranašas ﷺ sušuko: „**Lai tavo motina tavęs atsižada, Muaz! Negi žmones suvers į Ugnį veidais, arba (jis pasakė:) nosimis už ką nors kitą, išskyrus jų šmeižiančias kalbas!?**“⁵⁶

25. Islamas įsako gerą elgesį su savo kaimynais ir draudžia jiems kaip nors kenkti. Pranašas ﷺ pasakė: „**Prisiekiu Allahu,**

⁵⁵ Al-Kurtubi (2/271)

⁵⁶ At-Tirmizi (2616)

neįtikėję! Prisiekiu Allahu, neįtikėję! Prisiekiu Allahu, neįtikėję!“ Jo paklausė: „Kas, Allaho Pasiuntiny?“ Jis ﷺ atsakė: „Žmogus, kurio kaimynas nėra saugus nuo jo blogio.“⁵⁷

26. Islamas kviečia draugauti su dorovingais žmonėmis ir draudžia draugauti su blogais žmonėmis. Pranašas ﷺ pasakė: **„Iš tiesų teisingasis pašnekovas ir nedoras pašnekovas panašūs į kvėpalų pardavėją ir kalvio dumples pučiantį žmogų. Kvėpalų pardavėjas gali tau ką nors iš savo prekių padovanoti, arba tu gali iš jo ką nors nusipirkti, arba tu pajusi nuo jo sklindantį aromatą. O dumples pučiantysis arba pradegins tau rūbą, arba tu pajusi nuo jo sklindantį dvoką.“⁵⁸**

27. Islamas kviečia taikyti žmones ir draudžia sėti tarp jų priešišumą. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Nėr gėrio daugelyje jų slaptų pokalbių, - nebent kas įsakė duoti išmaldos arba kvietė daryti gėrį, arba įvedinėjo santaiką tarp žmonių. Ir jeigu kas daro tai, siekdamas Allaho malonės, tam Mes dovanojame didelę dovaną.“ (Koranas, 4:114)

⁵⁷ Al-Bukhari (5670)

⁵⁸ Muslim (2628)

28. Islamas kviečia padėti ir palengvinti sunkioje padėtyje atsidūrusiems musulmonams. Pranašas ﷺ pasakė: „**Tą, kuris išvaduos tikintįjį iš vieno žemiškojo sielvarto, Allahas jį išvaduos iš vieno sielvarto Prikėlimo dieną; tą, kuris pridengs musulmoną, Allahas jį pridengs šiame pasaulyje ir amžinajame pasaulyje; o tam, kuris palengvins skolininkui, Allahas jam palengvins žemiškajame pasaulyje ir amžinajame. Allahas padės Savo vergui, kol vergas padės savo broliui.**“⁵⁹

29. Islamas kviečia per sunkmetį būti kantriais ir draudžia skaldytis. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Mes būtinai jus išbandysime truputėliu baimės, badu, turto, žmonių ir vaisių stygiumi, - pradžiugink gi kantruolius, - tuos, kurie, ištikti negandos, sako: „Iš tiesų mes priklausom Allahui, ir pas Jį sugrįžtame!“ Tai – tie, kuriems palaima iš jų Viešpaties ir malonė, ir jie – einantieji tiesiu keliu.“ (Koranas, 2:155-157)

30. Islamas kviečia atleisti ir būti pakantiems, bei draudžia suvedinėti sąskaitas ir kerštauti. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir skubėkite siekti atleidimo iš jūsų Viešpaties ir Rojaus sodų, kurių plotis – padangės ir žemė, paruošti dievobaimingiesiems; kurie aukoja ir džiaugsme, ir nelaimėj, užgniaužia pyktį ir atleidžia žmonėms. Iš tiesų Allahas myli darančius gera!“ (Koranas, 3:133-134)

31. Islamas kviečia gailestingumui ir draudžia žiaurumą. Pranašas ﷺ pasakė: „**Gailestingasis pasigailės gailestingųjų. Būkite gailestingi esantiems žemėje, ir jūsų pasigailės Tasai, Kuris yra danguje!**“⁶⁰

32. Islamas kviečia švelnumui ir draudžia kietaširdiškumą.

⁵⁹ Muslim (2699)

⁶⁰ Abu Daud (4941)

Pranašas ﷺ pasakė: „Iš tiesų, kame bebūtų švelnumas, jis visuomet tai papuošia. O visa, kas praranda švelnumą – tampa ydingu.“⁶¹

33. Islamas kviečia į blogį atsakyti gėriu ir draudžia į blogį atsakyti blogiu. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Nėr lygus gėris ir blogis. Tad atstumk blogį gėriu ir tas, su kuriuo priešiški santykiai, tampa karščiausiu tavo draugu.“ (Koranas, 41:34)

34. Islamas skatina skleisti žinias ir draudžia jas nuslėpti. Pranašas ﷺ pasakė: „Jei ko nors paklaus apie tai, ką jis žinojo, o jis tai nuslėps, teismo dieną tokį žmogų atves pažabotą ugnies apynasriu.“⁶²

35. Islamas įpareigoja musulmoną pagal jo galimybes kviesti daryti gerą ir drausti peiktiną. Pranašas ﷺ pasakė: „Kiekvienas iš jūsų, pamatęs blogį, privalo sustabdyti jį ranka; jei negali to padaryti – tada liežuvio; o jei ir šito negali padaryti – tada širdimi, ir tai yra silpniausias tikėjimas.“⁶³

⁶¹ Muslim (2594)

⁶² Al-Chakim (344)

⁶³ Muslim (49)

Draudžiamas maistas, gėrimai ir rūbai

1. Draudžiama vartoti alkoholį ir viską, kas aptemdo protą, koku pavidalu tai bebūtų: valgoma, geriama, suleidžiama kaip injekcija ar įkvepiama per nosį. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O jūs, kurie patikėjote! Vynas (svaigalai), azartiniai žaidimai, gyvuliai paaukoti stabams, būrimas strėlyčių laidymu – niekšybės, šėtono išmonė. Tai šalinkitės šito, – galbūt tapsite laimingi! Šėtonas trokšta sukurstyti tarp jūsų nesantaiką ir neapykantą su vynu ir azartiniais žaidimais, ir nukreipti jus nuo Allaho paminėjimo ir nuo maldos. Argi nenustosite tai darę?“ (Koranas, 5:90-91)

2. Draudžiama maistui vartoti kiaulieną ir viską, kas paminėta šioje *ajoje*:

„Uždrausta jums dvėseliena ir kraujas, ir kiauliena, ir tai, kas paskersta ne vardan Allaho, ir tai, kas pasmaugta, kas buvo žiauriai nudobta, užsimušė krisdamas iš aukščio, ir kas užbadyta ragais arba sudraskyta žvėries, – išskyrus tai, ką papjausite pagal ritualą, – ir tai, kas paskersta aukojimams, ir draudžiama dalintis strėlės metimu. Visa tai – nešvarybės.“ (Koranas, 5:3)

3. Draudžiama valgyti tai, kas buvo paskersta nepaminėjus Allaho vardo, ir tai, kas buvo paskersta paminėjus ne Allaho vardą. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir nevalgykite to, virš ko nebuvo ištartas vardas Allaho: tai juk nedorybė.“ (Koranas, 6:121)

4. Draudžiama valgyti gyvūnus, turinčius iltis. Tokiems gyvūnams priklauso liūtas, tigras, vilkas ir t.t. Taipogi draudžiama valgyti plėšriuosius paukščius: sakalą, erelį ir t.t.

5. Draudžiama valgyti gyvulius, kuriuos paskerdė ne Rašto žmonės, t. y. ne judėjai ar krikščionys. Tokia mėsa pagal teisę

prilygsta dvėselienai ir jos negalima vartoti maistui.

6. Draudžiama vartoti viską, kas akivaizdžiai kenkia žmogaus sveikatai, pavyzdžiui, rūkalai. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir nežudykite savęs patys (vieni kitų). Iš tiesų Allahas – jums Gailestingas!“ (Koranas, 4:29)

7. Vyrams draudžiama dėvėti šilką ir puoštis aukso gaminiais, o moterims – leidžiama. Pranašas ﷺ pasakė: **„Mano bendruomenės moterims leidžiamas šilkas ir auksas, o vyrams – draudžiamas.“**⁶⁴

⁶⁴ Achmad (19662)

Kai kurie maldavimai, Allaho paminėjimai ir islamiškojo etiketo taisyklės

1. Ištark „*Bismillah*“ (Vardan Allaho) prieš valgymą ar gėrimą, o pabaigus reikia Allahą pašlovinti ištariant „*Alchamdulillah*“ (Visa šlovė ir padėka Allahui). Imk arčiausiai tavęs esantį maistą. Valgyk dešine ranka, nes kairė, dažniausiai, naudojama apsiplovimui tualete. Pranešama, kad Umar ibn Salama, tebūnie Allahas juo patenkintas, pasakė: **„Kai, būdamas visai jaunas, buvau Pranašo ﷺ namuose, aš beprotiškai griebdavau nuo padėklo, tada Pranašas ﷺ pasakė: „Jaunuoli, paminėk Aukščiausiąjį, valgyk dešine ranka ir tai, kas priešais tave.“⁶⁵**
2. Negalima blogai atsiliepti apie maistą, koks jis bebūtų. Pranešama, kad Abu Huraira, tebūnie Allahas juo patenkintas, pasakė: **„Allaho Pasiuntinys ﷺ niekada nepeikė jokio maisto: jei norėjo – jį valgė, o jei maistas jam nepatiko – palikdavo jį.“⁶⁶**
3. Negalima be leidimo įžengti į svetimus namus. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O jūs, kurie patikėjote, neiženkite į namus, išskyrus savuosius, nepaklausę, ar galima, ir palinkėkite taikos jų gyventojams. Tai geriau jums patiems, - galbūt jūs prisiminsite!“ (Koranas, 24:27)

⁶⁵ Al-Bukhari (5061)

⁶⁶ Al-Bukhari (5063)

Nereikia įsiseisti, jei tau neleista užėti, nes Pranašas ﷺ pasakė: „**Leidimo užėti reikia klausti tris kartus. Jei tau leido užėti, tai užaik, o jei neleido – išaik.**“⁶⁷

4. Būtina sveikintis su tais, kuriuos pažįsti, ir su tais, kurių nepažįsti. Sveikinimasis reiškia taiką, meilę ir brolybę. Pranašas ﷺ pasakė: „**Jūs neižengsite į Rojų tol, kol neįtikėsite, o neįtikėsite tol, kol nepamilsite vieni kitų. Tad ar nenurodyti man jums tai, kas jus atvestų į abipusę meilę, jei tai darytumėte? Platinkite tarpusavyje sveikinimo žodžius!**“⁶⁸

5. Jei užsinorėjai nusižiovauti, iš visų jėgų pasistenk žiovulį sulaikyti. Pranašas ﷺ pasakė: „**Žiovulys – nuo šėtono. Jei kuriam nors iš jūsų kils noras nusižiovauti, lai sulaiko žiovulį kiek išgali, nes kai kas nors pasako „A-a-a“ - šėtonas iš jo juokiasi.**“⁶⁹

6. Jei nusičiaudei, pasakyk: „*Alchamdulillah*“ (Šlovė Allahui). Pranašas ﷺ pasakė: „**Jei kuris nors iš jūsų nusičiaudės, lai pasako „Alchamdulillah“ (Šlovė Allahui), o tie, kurie jį girdėjo, turi jam pasakyti: „Jarchamukallah!“ (Lai Allahas tavęs pasigaili), o jis lai atsako: „Jahdikumullah ua juslich balakum!“ (Teveda jus Allahas tiesiu keliu ir ištaiso jūsų reikalus).**“⁷⁰

7. Neriaugėk garsiai kitų žmonių akivaizdoje. Ibn Umar Al-Khattab, tebūnie Allahas juo patenkintas, pasakė: „**Kartą vienas žmogus Pranašo ﷺ kompanijoje nusiriauėėjo. Tada jis ﷺ pasakė: „Išlaisvink mus nuo savo riaugėjimo. Iš tiesų Teismo dieną alkaniausi bus tie, kurie labiausiai pasisotino**

⁶⁷ Muslim (2154)

⁶⁸ Muslim (54)

⁶⁹ Al-Bukhari (3115)

⁷⁰ Al-Bukhari (5870)

šiame gyvenime.“⁷¹

8. Jei juokauji, lai tavo pokštuose nebūna nieko, kas galėtų kaip nors užgauti kitus žmones. Pranašas ﷺ pasakė: „**Lai nė vienas iš jūsų neima to, kas priklauso jo broliui: nei juokais, nei rimtuojų.**“⁷²

Lai tavo pajuokavimai neperžengia tiesos ribų. Neleisk sau meluoti, kad prajuokintum žmones. Pranašas ﷺ pasakė: „**Sielvartas tam, kuris ką nors pasakodamas meluoja, kad tuo prajuokintų žmones! Sielvartas jam, sielvartas jam!**“⁷³

9. Jei užsinorėsi miego – gulkis ant dešinio šono. Chuzaiifa ibn Al-Jaman, tebūnie Allahas juo patenkintas, pranešė: „**Kai Pranašas ﷺ guldavosi miegoti, ištardavo: „O Allah! Su Tavo vardu numirsiu ir atgysiu.“ O pabudęs jis ﷺ pasakydavo: „Šlovė Allahui, Kuris mus atgaivino po to, kai numarino. Ir pas Jį mūsų prikėlimas.**“⁷⁴

10. Prieš suartėjimą su savo žmona ištark „*Bismillah. Allahumma džanibnaš-šaitan, ua džanibiš-šaitana ma razaktana*“ (Vardan Allaho. O Allah! Apsaugok mus nuo šėtono, ir apsaugok nuo šėtono tą, kuriuo Tu mus apdovanojai!) Allaho Pasiuntinys ﷺ pasakė: „**Kai kuris nors iš jūsų ketina suartėti su savo žmona, lai pasako: „Vardan Allaho. O Allah! Apsaugok mus nuo šėtono, ir apsaugok nuo šėtono tą, kuriuo Tu mus apdovanojai!“ - tai reiškia, jei jiems lemta susilaukti vaiko, šėtonas negalės jam pakenkti.**“⁷⁵

11. Laikyk paslapyje tai, kas vyksta tarp judviejų su sutuoktine, ypatingai dalykus, susijusius su asmeniniais

⁷¹ At-Tirmizi (2478)

⁷² Abu Daud (5003)

⁷³ Abu Daud (4990)

⁷⁴ Al-Bukhari (5953)

⁷⁵ Al-Bukhari (141)

santykiais. Pranašas ﷺ pasakė: „Iš tiesų Teismo dieną blogiausia padėtis bus žmogaus, kuris suartėjo su savo žmona, o ji – su juo, ir vėliau papasakojo žmonėms savo sutuoktinės (arba savo sutuoktinio) paslaptis.“⁷⁶

12. Išeidamas iš namų pasakyk maldavimą, kurį mus mokino Allaho Pasiuntinys ﷺ: „**Tam, kuris išeidamas iš savo namų pasakys: „Bismillah, tauakkaltu alallahi, la haula ua la kuuata illa billah“ (Vardan Allaho, pasikliaunu Allahu ir niekas negali padėti ir neturi galios, išskyrus Allahą)... jam bus pasakyta: „Tu esi vedamas tiesiu keliu, tavo reikalu pasirūpinta ir tu esi apsaugotas (nuo blogio),“ - ir šėtonas nuo tavęs pasitrauks.**“⁷⁷

13. Aplankius ligonį, kreipkis į Allahą su maldavimu už jį, kaip perduodama nuo Allaho Pasiuntinio ﷺ: „**Jei kas nors iš musulmonų aplankys ligonį, kurio gyvenimo laikas dar nesibaigė, ir būdamas prie jo septynis kartus tars: „Prašau Didingojo Allaho, Didžiojo Sosto Viešpaties, tave išgydyti,“ - Allahas būtinai jį išgydys nuo šio negalavimo.**“⁷⁸

14. Prieš įžengdamas į tualetą, pasakyk: „*Bismillah Allahumma inni auzu bika min alkubzi ual-khaba'iz*“ (Vardan Allaho. O Allah, iš tiesų ieškau prieglobsčio pas Tave nuo šėtonų ir šėtonių). Įžengti reikia kaire koja, o išeiti – dešine. Išeidamas ištark: „*Ghufranak*“ (Atleisk man!)“⁷⁹

⁷⁶ Muslim (1437)

⁷⁷ At-Tirmizi (3426)

⁷⁸ Ibn Hibban (2975)

⁷⁹ Ibn Hibban (1444)

Broliškas patarimas

□ Broli, žinok, kad, priėmus islamą, Allahas tau atleido visas ankstesnes, iki islamo padarytas, nuodėmes. Allaho Pasiuntinys ﷺ pasakė: „**Argi tu nežinai, kad islamas panaikina tai, kas buvo iki jo?**“⁸⁰

Be to, priėmus islamą, tavo nuodėmės virsta gerais darbais. Tokia tad Allaho malonė tau! Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir tie, kurie greta Allaho nesišaukia kitos dievybės ir nežudo sielos, ką draudžia Allahas, nebent pagal tiesą, ir nesvetimauja. O kas taip daro, tas sulauks bausmės. Padvigubintos jam bus kančios Prikėlimo Dieną, ir pasiliks jis tenai amžiams pažemintas, išskyrus tuos, kurie atgailavo ir patikėjo, ir darė gerus darbus, - šiems Allahas pakeis jų blogus veiksmus palaimingais; iš tikrųjų Allahas yra Atleidžiantis, Gailestingas!“ (Koranas, 25:68-70)

Išklausyk šią gerąją žinią nuo Paties Allaho, kokį didžiulį apdovanojimą gaus Rašto žmonių atstovas, jei priims islamą! Toks žmogus sulauks dvigubo apdovanojimo. Pirmąjį už tai, kad patikėjo savuoju pranašu, o antrąjį – už tai, kad patikėjo Pranašu Muchammedu ﷺ. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Tie, kuriems Mes dovanojome Raštą prieš tai, - jie juo (Koranu) tiki. O kada jiems jį skaito, jie kalba: „Mes patikėjome juo, jis – tiesa iš mūsų Viešpaties, Mes ir anksčiau buvome musulmonai. Šitiems bus įteiktas apdovanojimas dvigubas už tai, kad jie kentėjo. Gėriu jie šalina blogį ir aukoja iš to, kuo Mes juos apdovanojome.“ (Koranas, 28:52-54)

⁸⁰ Muslim (121)

Allaho Pasiuntinys ﷺ pasakė: „**Tasai iš abiejų Raštų žmonių, kuris priėmė islamą, gaus dvigubą apdovanojimą.**“⁸¹

Tavo darbų ritinėlis švarus ir baltas, tad iš visų jėgų stenkis nenuodėmiauti, kad tavo darbų ritinėlis taptų dar baltesnis ir švaresnis.

□ Tu pažinai tiesą, tad dalį savo laiko skirk Allaho religijos mokymuisi. Allaho Pasiuntinys ﷺ pasakė: „**Tam, kuriam Allahas linki gėrio, Jis moko jį religijos.**“⁸²

□ Pasidaryk savo svarbiausiu uždaviniu pažinti ir mokytis Allaho Knygos. Semkis savo religijos iš patikimų šaltinių – Allaho Knygos ir autentiškos Jo Pasiuntinio ﷺ *sunnos*. Lai islamo Pasiuntinys tampa tau sektinu pavyzdžiu. Pažink jo gyvenimo istoriją, kad ji taptų tau gyvenimo vadovu. Stenkis pastoviai būti tarp musulmonų mokslininkų ir siekiančiųjų žinių. Žinok, kad žinių semtis reikia ne iš kiekvieno, save laikančio musulmonu. Priešingai, būtina įsitikinti jo žinių teisingumu, viską palyginti su Allaho Knyga ir Jo Pasiuntinio Muchammedo ﷺ *sunna*. Pranašas ﷺ pasakė: „**Prisakau jums bijoti Visagalio Allaho, klausykite ir pakluskite, net jei jus valdytų vergas. Iš tiesų tie iš jūsų, kurie gyvens ilgai, pamatys daugybę nesutarimų, todėl laikykitės mano ir teisingųjų kalifų, einančių tiesiu keliu, *sunnos*. Laikykitės šito „krūminiais dantimis“ ir šalinkitės naujovių, nes kiekviena naujovė yra paklaidinimas!**“⁸³

Imk viską, kas atitinka Pranašo ﷺ *sunną*, ir šalinkis visko, kas jai prieštarauja. Pranašas ﷺ pasakė: „**Judėjai susiskaldė į septyniasdešimt vieną grupę, iš jų viena yra**

⁸¹ Achmad (22288)

⁸² Achmad (7193)

⁸³ Ibn Hibban (5)

Rojuje, o septyniasdešimt – Ugnyje. Krikščionys susiskaldė į septyniasdešimt dvi grupes. Iš jų septyniasdešimt viena Ugnyje, o viena – Rojuje. Prisiekiu Tuo, Kurio Rankoje mano siela, mano bendruomenė susiskaldys į septyniasdešimt tris grupes! Iš jų viena atsidurs Rojuje, o septyniasdešimt dvi – Ugnyje.“ Tada Pranašo ﷺ paklausė: „Allaho Pasiuntiny, kas gi toji grupė?“ Jis atsakė: „Tai – *džama'a*.“⁸⁴

□ Žinok, kad kiekvienas, kuris priėmė islamą, susidūrė su sunkumais ir kančiomis, kuriuos dažniausiai sukelia artimiausi žmonės. Tu turi į tai atsižvelgti. Žinok, kad šių sunkumų iškentime slypi pakėlimas laipsniais Rojuje ir tavo nuodėmių atleidimas. Allahas tave išbando, kad galėtum parodyti savo nuoširdumą ir tvirtumą Jo religijoje. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Negi žmonės mano, kad juos paliks (ramybėje), ir nebus jie išmėginti, jeigu tik jie pasakys: Mes patikėjome?“ Mes išmėginome tuos, kurie buvo iki jų; juk Allahas sužinos tuos, kurie teisingi, ir sužinos meluojančius!“ (Koranas, 29:2-3)

Pranešama, kad kartą Sad ibn Abu Uakkas, tebūnie Allahas juo patenkintas, pasakė: „**O Allaho Pasiuntiny! Kurie žmonės labiausiai išbandomi?**“ Jis ﷺ atsakė: „**Iš žmonių labiausiai išbandomi yra pranašai, paskui tie, kurie arčiausiai jų savo tikėjimu, paskui tie, kurie arčiausiai pastarųjų. Žmonės yra išbandomi priklausomai nuo jų religijos laipsnio. Ir tam, kurio religija yra pilna, išbandymų padaugėja, o kurio religija silpna – išbandymai silpnėsni. Iš tiesų žmogus bus išbandomas tol, kol pradės**

⁸⁴ Ibn Madžah (3992)

vaikščioti žemėje be nuodėmės (nes jos bus atleistos per išbandymus).“⁸⁵

□ Žinok, kad bus bandoma tavyje pasėti daugybę abejonių islamu. Tad stenkis klausinėti turinčiųjų žinių, kad sužinotum jų paneigimus iš Korano ir *sunnos*.

□ Jeigu tu kvieti į Allaho religiją, tai privalai žinoti, į ką kvieti. Tu turi žinoti apie abejones, kurias sėja islamo priešai, kad lengvai į jas atsakytum. Lai tavo kvietimo į Allaho religiją šūkiu būna Aukščiausiojo žodžiai:

„Šauk į Viešpaties kelią išmintingai ir gražiai pamokslaudamas ir vesk ginčą su jais gražiuoju!“ (Koranas, 16:125)

Iš visų jėgų stenkis išgelbėti kitus žmones nuo Ugnies taip, kaip tave išgelbėjo Allahas. Pradėk nuo artimiausių giminaičių. Lai tavo mintyse visuomet būna Allaho Pasiuntinio ﷺ žodžiai: **„Iš tiesų Allahas nesiuntė manęs būti užsispyrusiu ir priekabiu, bet pasiuntė mane mokytoju ir palengvintoju.“⁸⁶**

Žinok, kad jei per tave bent vienas žmogus stos į Tiesų kelią, tau tai bus milžiniška palaima ir Allaho malone. Allaho Pasiuntinys ﷺ pasakė: **„Jei Allahas per tave į Tiesų kelią išves bent vieną žmogų, tau tai bus geriau už raudonųjų kupranugarių turėjimą!“⁸⁷**

Šios didžiulės malonės priežastis yra ta, kad tau priklauso toks pat apdovanojimas, kaip ir tiems, kurie per tave stojo į Tiesų kelią, ir tai nė kiek nesumažina pastarųjų apdovanojimo. Allaho Pasiuntinys ﷺ pasakė: **„Kviečiantysis į tiesų kelią bus apdovanotas lygiai taip pat, kaip ir juo pasekusysis, ir tai**

⁸⁵ Achmad (1481)

⁸⁶ Muslim (1478)

⁸⁷ Al-Bukhari (2847)

niekaip nesumažins nė vieno iš jų apdovanojimų. O tam, kuris kvietė į paklydimą, bus nuodėmė lygiai tokia pati, kaip ir juo pasekusiųjų, ir tai niekaip nepalengvins jų turimų nuodėmių naštos.⁸⁸

Privalai žinoti, kad kvietimas į šią religiją ir jos atnešimas nemusulmonams yra kiekvienam musulmonui patikėta atsakomybė, tad nebūk aplaidus šiuo klausimu, kaip elgiasi kiti žmonės. Allaho Pasiuntinys ﷺ pasakė: **„Perduokite nuo manęs bent vieną *ają*.“**⁸⁹

Būk iš tų, kurie aplinkiniams linki to paties, ko ir pačiam sau, nes Pranašas ﷺ pasakė: **„Palengvinkite o ne apsunkinkite, džuginkite žmones geromis žiniomis, o ne verskite juos pasibjaurėti islamu.“**⁹⁰

Žinok, jog tu nesi atsakingas už kvietimo į Allaho religiją rezultatą. Tu kvieti žmones ir tik išaiškini bei nurodai jiems Tiesų kelią. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Iš tiesų tu vedi į tiesų kelią, Allaho kelią, Kuriam priklauso tai, kas padangėse ir žemėje. O taip, juk į Allahą gręžiasi visi darbai!“ (Koranas, 42:52-53)

O tikrasis pastatymas į Tiesų kelią tik Allaho Rankose. Aukščiausiasis sako:

„Išties tu nesugebėsi išvesti į tiesų kelią tų, kuriuos nori: tik Allahas išveda į tiesų kelią, ką nori. Jis geriau pažįsta tuos, kurie eina tiesiai.“ (Koranas, 28:56)

□ Pasirūpink draugystėmis su teisingais žmonėmis, kviečiančiais tave į gerį ir perspėjančiais dėl blogio. Būtent tokie žmonės, po Allaho, bus tavo atrama šiame gyvenime.

⁸⁸ Muslim (2674)

⁸⁹ At-Tirmizi (2669)

⁹⁰ Muslim (1732)

Pranašas ﷺ pasakė: „Iš tiesų teisingasis pašnekovas ir nedoras pašnekovas panašūs į kvepalų pardavėją ir kalvio dumples pučiantį žmogų. Kvepalų pardavėjas gali tau ką nors iš savo prekių padovanoti, arba tu gali iš jo ką nors nusipirkti, arba tu pajusi nuo jo sklindantį aromatą. O dumples pučiantysis arba pradegins tau rūbą, arba tu pajusi nuo jo sklindantį dvoką.“⁹¹

□ Saugokis religinių kraštutinių. Islame nėra nei vienuolystės, nei ekstremizmo, juk Allahas sako:

„Allahas nori jums palengvinimo, o ne apsunkinimo.“ (Koranas, 2:185)

Anas Ibn Malik, tebūnie Allahas juo patenkintas, papasakojo: „Į Pranašo ﷺ žmonių namus atėjo trys vyrai paklausti apie tai, kaip garbino Pranašas. Sužinojus apie tai, jiems pasirodė jo garbinimas nepakankamu (t. y. lengvesniu nei jie įsivaizdavo) ir jie tarė: „Ar mes galime lygintis su Pranašu, kai Allahas atleido jam praeities ir ateities nuodėmes?! (t. y. mes privalome labiau garbinti)“ Vienas jų tarė: „Aš melsiuosi visą naktį.“ Kitas tarė: „Aš pasninkausiu kiekvieną dieną nuo saulėtekio iki saulėlydžio ir nepraleisiu nė vienos dienos.“ Trečiasis tarė: „Aš susilaikysiu nuo moterų ir niekada nevesiu.“ Pas juos atėjo Pranašas ﷺ ir pasakė: „Ar jūs tie žmonės, kurie pasakė tokius ir tokius dalykus? Prisiekiu Allahu, aš bijau Allaho labiau už jus ir esu Jam nuolankiausias ir pareigingiausias iš jūsų, bet vis tiek pasninkauju ir nutraukiu pasninką (t. y. nepasninkauju kiekvieną dieną), atlieku naktinę maldą (vieną nakties dalį) ir miegu (likusią)

⁹¹ Muslim (2628)

naktį, ir vedu moteris. Tad tas, kuris nusisuka nuo mano sunnos, nėra iš mano (pasekėjų) tarpo.“ ⁹²

□ Žinok, jog tarp musulmonų pamatysi daug aplaidumo kvietimo į šią religiją klausimu, vykdant tai, kas yra privaloma, ir šalinantis to, kas yra draudžiama. Šis aplaidumas, priklausomai nuo žmogaus, gali būti didžiulis arba mažas. To priežastis yra visokeriopos šėtono pastangos paklaidinti žmogų. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Iblisas tarė: „Tad prisiekiu Tavo didybe, aš suvedžiosiu juos visus, išskyrus vergus Tavo, kurie yra ištikimi Tau!“ (Koranas, 38:82-83)

Šėtonas pažadėjo padaryti viską, kad tik išmuštų žmogų iš Tiesaus kelio. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Mes sukūrėme jus, paskui suteikėme jums formą, paskui tarėme angelams: „Nusilenkit Adomui!“ - ir nusilenkė jie, išskyrus Iblisą; jis nebuvo tarp nusilenkusiųjų. Jis tarė: „Kas sulaikė tave nuo to, kad nusilenktum, jeigu Aš tau įsakiau?“ Jis tarė: „Aš – geresnis už jį: Tu sukūrei mane iš ugnies, o jį sukūrei iš molio.“ Tarė Jis: „Dink iš jo (Rojaus); netinka tau puikuotis tenai! Išeik gi: tu pasirodei esantis iš niekingųjų!“ Iblisas tarė: „Atidėk mano laiką iki dienos, kuomet jie bus prikelti.“ Jis tarė: „Tu – tarp gavusiųjų atidėjimą.“ Jis tarė: „Už tai, kad Tu suvedžiojai mane, aš tykosiu jų ir užtversiu jiems Tavo tiesų kelią. Paskui aš ateidinėsiu pas juos ir iš priekio, ir iš už nugaros, ir iš dešinės, ir iš kairės, ir Tu pamatysi, kad daugelis jų nedėkingi.“ Tarė Jis: „Išeik iš jo (Rojaus) sugėdintas, pažemintas! O tuos iš jų, kurie pasekė paskui tave... Aš pripildysiu Pragarą jumis visais!“ (Koranas, 7:11-18)

⁹² Al-Bukhari (4776)

Lai tai nesulaiko tavęs nuo kvietimo į Allaho religiją pareigos atlikimo. Priešingai, lai tai tau būna pačiu didžiausiu stimulu kviesti ir padėti šiai religijai.

□ Reikia išsiskirti islamišku būdu, įgyvendinant jį savo gyvenime. Pavyzdžiui, reikia padėti stokojantiems, nepriklausomai pažįsti tu juos, ar ne. Reikia šypsotis savo broliui, juk Pranašas ﷺ pasakė: „**Šypsena savo broliui yra labdara. Gerų darbų liepimas ir draudimas daryti peiktiną – labdara. Apleistoje vietovėje pasiklydusiajam kelio nurodymas – labdara; ir ko nors pasakymas silpnaregiui – labdara. Pašalinimas nuo kelio to, kas žalinga, kaip spygliai ar kaulai – labdara; pasemto vandens perpylimas iš savo kibiro į brolio kibirą – labdara.**“⁹³

Tavo rūbai privalo būti švarūs. Musulmonas visur ir visada turi būti atsargus, nes jo religija – švaros religija. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O sūnūs Adomo! Dėkitės savo papuošalus prie kiekvienos mečetės.“ (Koranas, 7:31)

Taipogi privalai stengtis daryti kuo daugiau gerų darbų – duoti labdarą, atlikinėti pageidaujamas maldas ir t.t., kurie jau patys savaime yra netiesioginis kvietimas tiek musulmonams, tiek ir nemusulmonams.

□ Gerai elkis su savo giminaičiais ir nenutrauk su jais ryšių, net jei jie išpažįsta ne tavo religiją. Lai tavo santykiai su jais būna geresni, nei iki islamo. Tai, be abejonės, priartins jų širdis prie tavo išpažįstamos religijos. Jie supras, kad islamas tavyje tik sustiprino nuostabų būdą. Perduodama, kad Asma, tebūnie Allahas ja patenkintas, pasakė: „**Pranašui ﷺ dar būnant gyvam, pas mane atvyko mano motina, kuri buvo daugiadiėvė. Aš jo paklausiau: „Atvyko mano mama ir nori**

⁹³ Ibn Hibban (529)

susitikti, ar galima man su ja palaikyti ryšius?“ Į šį klausimą Pranašas ﷺ atsakė: „Taip, palaikyk santykius su savo motina.“⁹⁴

□ Žinok, kad tiesos ir melo kova tęsis iki pat Teismo dienos. musulmonų silpnumas ir jų priešų stiprybė; mažas musulmonų skaičius ir didžiulis kitų religijų atstovų skaičius; musulmonų atsilikimas ir kitų žmonių išsivystymas; žema tikinčiųjų padėtis ir aukšta netikinčiųjų padėtis neįrodo musulmonų pozicijos klaidingumo. Priešingai, tai – natūralus musulmonų atitolimo nuo religijos rezultatas; atitolimo nuo Viešpaties įstatymų įgyvendinimo ir kvietimo į Jo religiją pasekmė. Umar ibn Al-Khattab, tebūnie Allahas juo patenkintas, antrasis teisingasis Allaho Pasiuntinio ﷺ vietininkas, pasakė: „Mes – tauta, kurią Allahas išaukštino islamu. Ir jei mes ieškosime didybės kame nors kitame, tai Allahas mus pažemins. Tiesa labiausiai nusipelno, kad ja būtų sekama. Allahas jau sukūrė Rojų ir Pragarą, bei pažadėjo, kad pripildys juos gyventojais.“⁹⁵

□ Žinok, mano broli, kad mes gyvename paskutiniaisiais žemiškojo gyvenimo laikais. Metai iš metų mes artėjame prie Teismo dienos. Pranašas ﷺ pasakė: „**Mane pasiuntė sykiu su šia Valanda, kaip šie du pirštai.**“ Šio *chadiso* perdavėjas pasakė: „**Tai sakydamas jis ﷺ sudėjo sykiu rodomąjį pirštą su viduriniu.**“⁹⁶

Allaho Pasiuntinys ﷺ paaiškino, kokioje padėtyje pabaigoje bus islamas. Jis ﷺ pasakė: „**Iš tiesų islamas**

⁹⁴ Al-Bukhari (2477)

⁹⁵ Ibn Abu Šaiba, patikimas perdavimas.

⁹⁶ Al-Bukhari (4995)

prasadėjo kaip kažkas svetima ir vėl taps svetimu, kaip ir pradžioje. Ir Tuba (medis Rojuje) – svetimas.“⁹⁷

Didžiulis pasekėjų skaičius neįrodo pasirinkto kelio teisingumo. Pranašas ﷺ pasakė: „**Tuba (medis Rojuje) – svetima, tuba – svetima, tuba – svetima.“** „Kas svetima, Pranaše?“ - jo paklausė. Jis ﷺ atsakė: „**Tai teisuoliai tarp gausybės ydingų žmonių: jų priešininkų daugiau nei pasekėjų.“⁹⁸**

Allaho Pasiuntinys ﷺ paaiškino, kokioje padėtyje pabaigoje bus musulmonas, kuris tvirtai laikosi savo religijos. Taipogi jis ﷺ papasakojo apie tuos moralinius ir fizinius sunkumus, kuriuos patirs tikintysis. Pranašas ﷺ pasakė: „**Žmonėms išauš tokios dienos, kai besilaikantis savo religijos bus panašus į rankoje spaudžiantį karštą žariją.“⁹⁹**

Allaho Pasiuntinys ﷺ taipogi pasakė: „**Iš tiesų jūsų laukia kančių dienos. Kančios tomis dienomis bus tarsi degančios anglies laikymas rankoje. Tomis dienomis apdovanojimas tiems, kurie vykdė Allaho įsakymus ir buvo teisingi, prilygs penkiasdešimties žmonių, dariusių tą patį, apdovanojimui.“¹⁰⁰**

Pranašas Muchammedas ﷺ pranešė, kad artėjant Teismo dienai religija ims silpti. Tai tęsis tol, kol žemėje neliks nė vieno, mininčio Allaho vardą. Tuomet žemėje liks blogiausi žmonės ir būtent juos užklups Teismo valanda. Apie tai sakoma ilgame An-Nauuas ibn Saman perduotame chadise, kuriame pasakojama apie Daddžalio atėjimą, Jėzaus, tebūnie jam taika, sugrįžimą bei Jadžudž ir Madžudž pasirodymą: „**Allahas**

⁹⁷ Muslim (145)

⁹⁸ Achmad (7072)

⁹⁹ „Sachych al-Džami“

¹⁰⁰ Ibn Hibban (385)

pasių žemėn gerą tyrą vėją, kuris sugriebs žmones už pažastų ir paims kiekvieno tikinčiojo ir musulmono sielas; žemėje liks tik blogiausi žmonės, kurie santykiaus viešumoje kaip asilai, ir juos užklups ši Valanda.“¹⁰¹

□ Žinok, kad žmogaus darbai bus vertinami pagal paskutinius atliktus darbus, tad stenkis visada prašyti Allahą, kad Jis sutvirtintų tave islame ir jame numarintų. Lai visi tavo žodžiai ir veiksmai būna nuoširdžiai vardan Allaho ir lai jie atitinka Jo *šariją*. Leisk savo laiką garbindamas Allahą. Įvertink savo sielą anksčiau, nei jos bus paklausta. Nedaryk to, ką Allahas uždraudė ir iš visų jėgų stenkis daryti tai, ką Jis liepė.

www.islamland.com

info@islamland.com

¹⁰¹ Muslim (2937)

Knygos, kurias būtina perskaityti ir kurios privalo būti kiekvieno musulmono namuose:

- Šlovingasis Koranas (jo prasmų vertimas)
<https://www.islamland.com/eng/quran>
- „Fatch al-Madžid“, „Kitab at-Tauchyd“ vertimas
<https://www.islamland.com/eng/books/fathul-majeed-1432798919>
- Ar-Rahik al-Machtum“ - Allaho Pasiuntinio gyvenimo aprašymas
<https://www.islamland.com/eng/books/the-sealed-nectar-1432798898>
- „Bulug al-Maram“
<https://www.islamland.com/eng/books/bulugh-al-maram-1432798909>
- Šeichas Said Sabik „Fikh as-Sunna“
<https://www.islamland.com/eng/books/fiqh-us-sunnah-1432798900>
- „Keturiasdešimt Imamo An-Nawawi chadisų“
<https://www.islamland.com/eng/books/شرح-الأربعين-النووية-1432798921>

ISLAM LAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM